

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

ANTRADIENIS – TUESDAY, GRUODŽIO – DECEMBER 14, 2010 • Vol. CI Nr. 237

Kaina 75 c.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 12-13-10

PERIODICALS

Prezidentė nepitaria tautos girdymui

Seimas gruodžio 7 d. buvo sumažinęs akcizą alkoholiui, kuris būtų buvęs taikomas nuo kitų metų. **Balsas.lt** nuotr.

Vilnius, gruodžio 13 d. (President.lt) – Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė gražino Seimui pakartotinai svarstyti Alkoholio kontrolės įstatymo pataisas, leidžiančius pailginti prekybos alkoholiu laiką iki 12 val. nakties, ir Akcizų įstatymo pataisas, kuriomis siū-

loma sumažinti akcizo mokestį alkoholiniams gėrimams.

Prezidentės teigimu, sumažinti akcizai alkoholiui dar labiau padidintų biudžeto deficitą – valstybė netektų 100 milijonų litų pajamų, tai reikėtų, jog tokia pačia suma būtų paremta alkoholio pramonė.

„Nepritariu atviram interesų grupių lobizmui. Nerandant galimybių kompensuoti sumažintas pensijas, remti alkoholio pramonę, piginti alkoholį ir skatinti jo vartojimą yra nemoralu ir prieštarauja sveikos ir blaivios tautos principams“, – pabrėžė prezidentė D. Grybauskaitė.

Piktnaudžiavimas alkoholiu, pasak šalies vadovės, daro nepataisomą žalą žmonių sveikatai ir visuomenei, skatina nusikalstamumą, viešosios tvarkos pažeidimus ir kelia grėsmę visuomenės saugumui. Tyrimais įrodyta, kad gaunamos pajamos iš prekybos alkoholiu pareikalauja apie šešis kartus didesnių biudžeto išlaidų alkoholio vartojimo padarytai žalai ištaisyti.

Pasak prezidentės, akcizo alkoholiui mažinimas ir prekyvimo alkoholiu laiko pailginimas padarys alkoholį daug prieinamesnį, ypač jauniui. „Tautos girdymui nepritarsiu“, – teigia valstybės vadovė.

Pripažįstama, kad NATO yra parengęs Baltijos šalių gynimo planus

Maskva, gruodžio 13 d. (BNS) – NATO informacijos biuro Maskvoje vadovas Robert Psczel nemato nieko smerktina, kad organizacija turi planų Baltijos šalims ir Lenkijai ginti.

„Gynybos planų įvairiems atvejams visiems NATO nariams buvo, yra ir bus, nes NATO yra kolektyvinės gynybos organizacija“, – sakė jis spaudos konferencijoje Maskvoje. Pasak R. Psczel, jeigu NATO neturėtų

planų ginti savo sąjungininkus, tai būtų „keista organizacija“.

Organizacijos informacijos biuro Maskvoje vadovas pareiškė įsitikinimą, kad Rusija taip pat turi tokių savo regionų gynimo planų. Taip R. Psczel komentavo neseniai paskelbtus pranešimus tinklalapyje „WikiLeaks“, kuriuose buvo kalbama apie NATO planus ginti Baltijos šalis ir Lenkiją nuo Rusijos karinės grėsmės.

Drauge R. Psczel paragino sutelkti dėmesį ne į tai, kad yra tokie NATO planai, o į susitarimus, pasiektus per Rusijos ir NATO viršūnių susitikimą Lisabonoje, pagal kuriuos abi šalys daugiau nebelaiko viena kitos grėsmė.

R. Psczel priminė, kad NATO ir Rusijai gresia bendri pavojai – nestabilumas Afganistane, terorizmas, kibernetiniai išpuoliai, piratavimas

jūrose. „Su šiais pavojais mes turime kovoti kartu“, – pabrėžė jis.

„WikiLeaks“ pavišinti Jungtinių Valstijų diplomatinio susirašinėjimo dokumentai apie Baltijos šalis parodė, kad NATO kariškiai 2010 m. sausį pritarė planui, pagal kurį Baltijos šalys sugrupuojamos su Lenkija naujoje regioninės gynybos schemoje kodiniu pavadinimu „Erelis sergėtojas“.

Pažadėta atkurti istorinį teisingumą

Lietuvos prezidentę Romoje priėmė Italijos premjeras S. Berlusconi.

ELTA nuotr.

Roma, gruodžio 13 d. (ELTA) – Su oficialiu vizitu Vatikane viešėjusi prezidentė Dalia Grybauskaitė su Italijos ministru pirmininku Silvio Berlusconi aptarė Lietuvai svarbią „Villa

Lituania” problemą, kurios nepavyks ta išspręsti jau daugelį metų.

„Ministras pirmininkas man pranešė, jog jo vadovaujama vyriausybė yra pasiryžusi spartinti dialogą su

Lietuva šiuo klausimu ir ieškoti abiem pusėms priimtinių sprendimų. Tikiuosi, kad bendromis pastangomis mes rasime būdą, kaip atkurti istorinį teisingumą dėl prarastų Lietuvos ambasados Romoje pastatų“, – sakė prezidentė D. Grybauskaitė.

Ambasados Romoje pastatas nuo 1937 m. priklausė Lietuvai, bet Sovietų Sąjungai okupavus mūsų šalį, pastate „Villa Lituanica“ įsikūrė ir iki šiol šeiminkauja rusų diplomatai.

Lietuvos vadovė su Italijos premjeru aptarė Europos Sąjungos politikos įvykius ir pasirengimą artėjančiam Europos vadovų tarybos posėdžiui. Prezidentės teigimu, Lietuvos ir Italijos nuostatos sutampa svarbiausiais ES raidos klausimais.

Susitikime taip pat kalbėta apie energetikos problemas, energetikos atskirties panaikinimą, galimybes Italijos bendrovėms dalyvauti Lietuvos atominės energetikos vystymo projekte. Pasak šalies vadovės, mūsų valstybei yra labai vertinga Italijos patirtis suskystintų dujų terminalų statyboje, taip pat vystant alternatyviosios energetikos šaltinius.

Šiame numeryje:

- Sveikata. Kas yra depresija? (I) (p. 2)
- Galbūt laikas nustoti kaltinti sovietmetį (p. 3, 9)
- A. Navicko skiltis (p. 3)
- Prel. Urbono 100 metų šventė (p. 4)
- Pabiros žinutės iš Detroito (p. 5)
- Laiškai, nuomonės (p. 5)
- Šventadienis (p. 8)
- Jaunimas įrodė, kad moka ir gerbia... (p. 8, 11)
- „Ambersail“ (48) (p. 9)
- Lemonto Maironio lit. m-kloje (p. 10)
- A. a. D. Petrutytės veikla... (p. 11)

Valiutų santykis

1 USD — 2.62 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Praėjusį sekmadienį uždegėme trečiąją Advento žvakutę. Artėja Kalėdos. Praeis nedaug laiko, ir saulutė mus malonins ilgiau, dienos ilgės. O dabar dar pavyvenkime ramumu, susikaupimu, gražiai laikime metų darbą. Pagal gražią mūsų senolių tradiciją, belaukdami Kalėdų susiburkime ilgais žiemos vakarais. Stabtelėkime po kasdieninio bėgimo. Te praeitimi alsuoja tyliai skambančios Advento dainos, sotumo suteikia autentiški Advento valgiai, te mūsų širdis užlieja Advento šiluma, kai už langą tyliai sninga, o danguje šviečia mėnesiena. Apsilankę kalėdiniuose koncertuose, Kūčių popietėse ar tiesiog per radiją klausydami kalėdinių melodijų tyliai mintyse padėkokime visiems, kas pasibeldė šiais metais į mūsų visų širdis, palinkėkime vienas kitam dvasios stiprybės, santarvės visų šeimose ir gausios Dievo palaimos. Nusiteikime meilei ir gerumui.

Redaktorė Laima Apanavičienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdien, paskelbta) \$250.00 JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

SVEIKATOS KLAUSIMAI

DOVILĖ BANIULYTĖ

University of Wisconsin, Madison medicinos studentė

Kas yra depresija?

Kas yra depresija?

Kiekvienas žmogus kartais jaučiasi liūdnai ar yra apimtas blogos nuotaikos, kuri paprastai praeina po kelių dienų. Kai žmogus serga depresija, liga trukdo normaliai gyventi ir sukelia nemažai skausmo sergančiam ir aplinkiniams žmonėms. Depresija yra nepaprastai dažna, bet stipriai žmogų paveikianti liga. Ja sergantiems žmonėms dažniausiai prireikia tinkamo ir veiksmingo gydymo.

Nemažai žmonių, apimtų depresijos, nesikreipia pas gydytoją ir neieško pagalbos. Tačiau būtent pagalba padeda net ir stipriai depresijos forma sergantiems žmonėms. Pastaraisiais metais moksliniai tyrimai davė palankių rezultatų kuriant vaistus, psichoterapijas ir kitus metodus, kurie padėtų išsivaduoti iš depresijos.

Kokios yra depresijos formos?

Yra nustatyta keletas depresinių ligų formų. Dažniausios yra didžiosios depresijos sutrikimas (major depressive disorder) ir distiminis sutrikimas (dysthymic disorder).

Didžiosios depresijos sutrikimas, kitaip žinomas kaip didžioji depresija, yra apibūdinamas požymiais, kurie trukdo žmogui atlikti pagrindinę veiklą, pvz., dirbti, miegoti, mokytis, valgyti, užsiimti paprastai maloniais užsiėmimais. Ši depresijos forma gali užplūsti tik vieną kartą, tačiau gali epizodiškai sugrįžti visą likusį žmogaus gyvenimą.

Distiminis sutrikimas yra ilgalaikė (dvejus metus ar ilgiau trunkanti), bet turinti silpnesnius požymius nei didžioji depresija, kuri dažniausiai nedaro tokios didelės įtakos žmogaus gyvenime, nors vis tiek gali pristabdyti nuo normalios veiklos ir geros savijautos. Žmonės su distimija taip pat gali turėti kelis didžiosios depresijos epizodus.

Kai kurios depresijos formos pasižymi šiek tiek skirtingais bruožais. Ne visi mokslininkai sutinka, kaip apibrėžti ir suskirstyti šias depresijos formas, tarp kurių yra:

• **Psichozinė depresija**, kuri atsiranda, kai stipri depresinė liga yra palydima tam tikros psichozės formos, pvz., realybės jausmo praradimo, haliucinacijų ir manijos.

• **Pogimdyvinė depresija**, kuri yra nustatoma, jei ką tik pagimdžiusi motina patiria stiprų depresijos epizodą praėjus mėnesiui po gimdymo. Yra paskaičiuota, kad apie 10–15 proc. moterų patiria pogimdyvinę depresiją.

• **Sezoninis sutrikimas (SAD)** apibūdinamas kaip depresinė liga, kuri prasideda žiemos mėnesiais, kai yra mažiau natūralios saulės šviesos. Depresija dažniausiai pagereja pavasario ir vasaros mėnesiais. SAD gali būti sėkmingai gydoma šviesos terapija, tačiau beveik pusė sergančiųjų nepasijaučia geriau vien tik nuo šviesos terapijos. Vaistai nuo depresijos ir

psichoterapija, taip pat šviesos terapija gali sumažinti SAD simptomus.

• **Bipolinis (Bipolar) sutrikimas**, kitaip vadinamas maniakinė-depresine liga, nėra toks dažnas, kaip didžioji depresija ar distimija. Ši liga yra apibūdinama kaip nuotaikų kaitos ciklas – nuo pačių didžiausių aukštumų (manija) iki žemumų (depresija).

Kokie yra depresijos požymiai?

Žmonės, turintys depresinę ligą, patiria šiek tiek skirtingus požymius, kurių stiprumas, dažnumas ir trukmė priklauso nuo kiekvieno žmogaus ir ligos. Požymiai gali pasireikšti kaip:

- nuolatiniai liūdni, nerimo apimti ar „tušti“ jausmai;
- pesimizmas ir vilties praradimas;
- kaltės, nevisavertiškumo ir bejėgiškumo jausmai;
- susierzinimas ir nerimas;
- nesidomėjimas ir nebeatikimas užsiėmimų, kurie anksčiau teikė malonumą ar džiaugsmą;
- nuovargis ir sumažėjusi energija;
- negalėjimas susitelkti, atsiminti detalių ir priimti sprendimų;
- persivalgyimas ar apetito praradimas;
- nemiga, nenormalus atsibudimas anksti ryte ar per ilgas miegojimas;
- galvojimas apie savižudybę ar net bandymas žudytis;

• nuolatiniai kūno ar galvos skausmai, virškinimo problemos, kurios nepagerėja net po gydymo.

Kokios ligos atsiranda kartu su depresija?

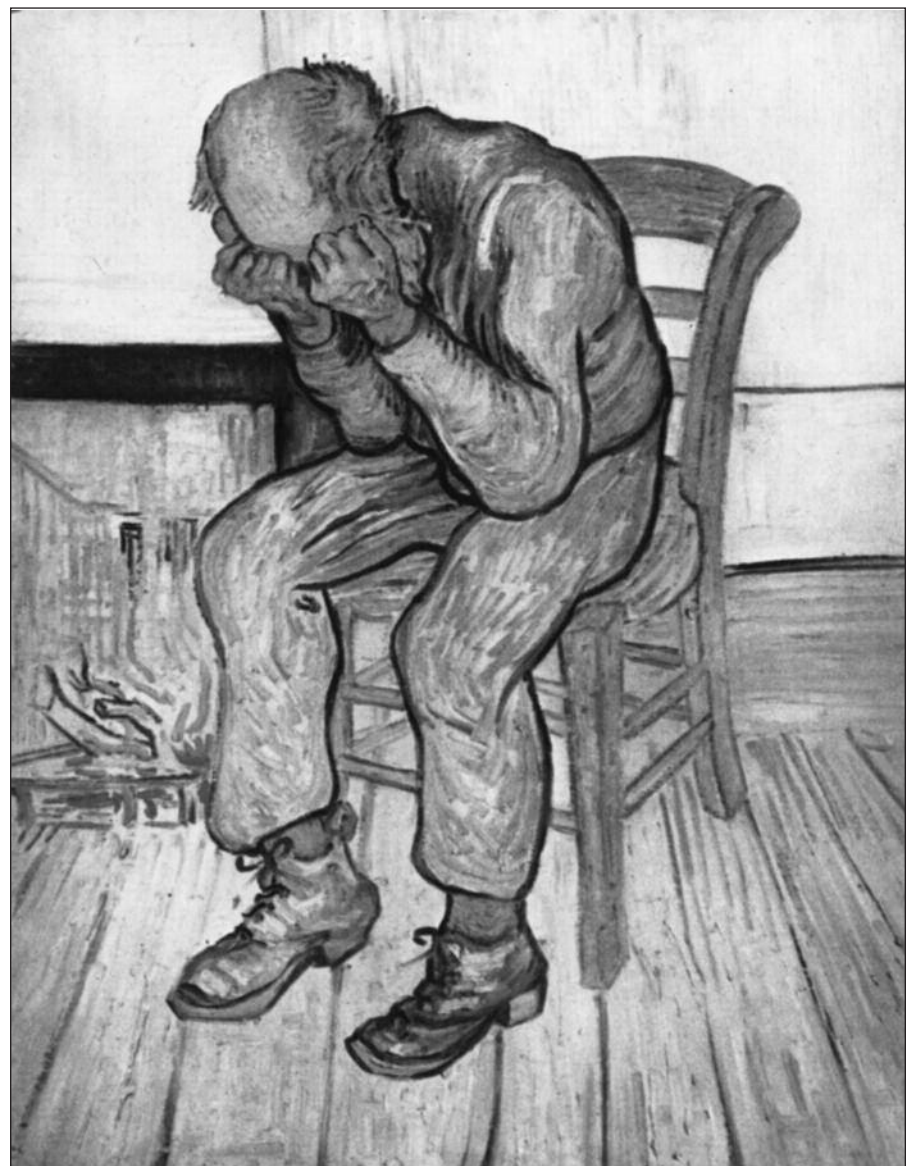
Depresija dažnai užplūsta kartu su kitomis ligomis. Ligos gali pasirodyti prieš depresiją, ją sukelti ar net būti jos rezultatu. Nerimo sutrikimai, tokie kaip potrauminis streso sutrikimas (PTSD), apsidimo-kompulsyvumo sutrikimas, socialinė fobija dažnai lydi depresiją. Žmonės su PTSD yra ypač linkę sirgti depresija. PTSD yra žalojanti būseną, kuri gali atsirasti žmogui patyrus siaubingą įvykį, pvz., smurtinį užpuolimą, gamtos nelaimę, nelaimingą atsitikimą, terorizmą ar karinius veiksmus.

Žmonės su PTSD dažnai iš naujo išgyvena trauminės įvykio ištraukas, atsiminimus ar košmarus. Kiti požymiai apima susierzinimą, pykčio protrūkius, nepaprastai didelį kaltės jausmą ir vengimą prisiminti ar kalbėtis apie praėjusį įvykį. Pagal vieno tyrimo duomenis, daugiau nei 40 proc. žmonių su PTSD taip pat sirgo depresija praėjus nuo vienam–keturiems mėnesiams po traumos.

Alkoholio ar kitų medžiagų vartojimas ar priklausomybė taip pat gali plėtotis kartu su depresija. Moksliniai tyrimai parodė, kad ryšys tarp nuotaikų sutrikimų ir priklausomybės yra pakankamai stiprus.

Depresija taip pat dažnai egzistuoja kartu su kitomis svarbiomis medicininėmis ligomis, pvz., širdies liga, infarktu, vėžiu, AIDS, diabetu ir Parkinsono liga. Tyrimai parodė, kad žmonės, sergantys depresija ir kita stipria liga, turi daug rimtesnius depresijos požymius, sunkiau pripranta prie ligos ir daugiau išleidžia medicininėmis išlaidoms nei tie, kurie neserga depresija. Taip pat tyrimai rodo, kad gydant depresiją, gali būti pasiektas geresnis rezultatas ir gydant kitą, tuo pačiu metu esančią ligą.

Bus daugiau.

Vincent van Gogh drobė „At Eternity's Gate“, 1890 metai.

ŠVEDŲ PROFESORIUS: GALBŪT LAIKAS NUSTOTI KALTINTI SOVIETMETĮ

EGLĖ SAMOŠKAITĖ

Praėjus dvidešimčiai Lietuvos nepriklausomybės metų būtų jau laikas nustoti dėl patiriamų blogybių kaltinti sovietinį palikimą ir pradėti mąstyti, kokius rezultatus davė du dešimtmečiai kairiųjų ir dešiniųjų politikų vykdyta neoliberalioji politika. O ji, viena vertus, lėmė socialinę nelygybę, visuomenės narių nusivylimą ir užsidarymą siaurame „Lietuva – lietuviams“ kiaute, kita vertus, masinę emigraciją. Tokios nuomonės laikosi Švedijos Linköpingo universiteto darbo studijų profesorius **Charles Woolfson**, dešimt metų gyvenęs ir dirbęs Lietuvoje. „Tai, kas vyksta visuomenėje, verčia nerimauti – frustracija, nusivylimas, pyktis, desperacija ir visos kitos socialiai neigiamos pasekmės, kurias lemia galimybių stoka išsakyti savo nuomonę, imtis aktyvių veiksmų savojo gyvenimo tvarkymui ar interesų tenkinimui“, – teigia Woolfson.

– Savo straipsniuose Jūs ir kiti Jūsų kolegos pastebite, kad Lietuvai atgavus nepriklausomybę mūsų šalyje įsigalėjo neoliberalioji ideologinė perspektyva. Galbūt galite įvardyti priežastis, kodėl taip nutiko?

– Kai Lietuva atsikratė komunizmo ir atgavo nepriklausomybę, čia tvyrojo neapykanta Sovietų Sąjungai bei visoms idėjoms, kurios buvo siejamos su tuo metu. Žmonės jautė, kad kolektyvizmas, idėjos apie demokratinį dalyvavimą buvo nuvertintos senojoje eroje, todėl idėjų sistemoje susidarė vakuumas. Tas vakuumas buvo užpildytas laisvos rinkos idėjomis, įkurtas Lietuvos laisvosios rinkos institutas, skirtas platinti šias idėjas Lietuvoje. Tai lėmė, kad socialdemokratinei politinei minčiai neliko vietos. Aš nenoriu kalbėti apie konkrečius politikus, bet netgi socialdemokratams perėmė daugybę neoliberalizmo idėjų: pritarė privatizacijai, būtinybei atsisakyti daugybės valstybės įmonių, pasisakė už smulkų verslą, už antireguliacinius įstatymus – kitaip tariant, parėmė visas idėjas, kurios paprastai randamos neoliberalų politinėje darbotvarkėje. Visos šios idėjos Lietuvoje yra būdingos ne tik socialdemokratams ar liberalams, o visoms pagrindinėms politinėms jėgoms.

– Tikriausiai tai susiję su komunistinių ir kitų kraštutinių kairiųjų idėjų baime?

– Manau, kad svarbiausia buvo tai, jog Lietuva buvo atvira šioms idėjoms. Be to, prisidėjo tai, kad Amerikoje veikė stipri lietuvių išeivių bendruomenė, tai buvo natūralus neoliberalių idėjų importo kanalas. Juk net pats prezidentas Valdas Adamkus gyveno JAV. Todėl antisovietizmas Lietuvoje reiškė ir gilų proamerikietišumą arba metimąsi nuo vieno kraštutinumo į kitą.

– Kaip manote, o kokios buvo tokio, Jūsų žodžiais, metimosi iš vieno kraštutinumo į kitą pasekmės visuomenei, valstybei?

– Iš esmės būtina pabrėžti, kad panašų vystymosi kelią, apie kurį kalbėjau, perėmė ne tik Lietuva, bet

visos trys Baltijos valstybės. Tas kelias teikė pirmenybę verslui, buvo kuriama verslui palanki aplinka, dedamos pastangos pritraukti užsienio investicijas, mažinamas socialinės apsaugos ir socialinės rūpybos lygmuo bei mažinamas valstybės aparatas, kad kuo daugiau erdvės tektų privačiam verslui. Tai tradicinis neoliberalų ekonominės sėkmės receptas ir daugelį metų Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje atrodė, kad jis veikia. Bet, kaip dabar matome, sėkmės įvaizdis slėpė gilesnes problemas, kurios vis tiek turi būti išspręstos šiose Baltijos valstybių visuomenėse.

– Ir kokios yra tos mūsų šalių visuomenių problemos?

– Na, jeigu žiūrėsime į socialinio išsivystymo bruožus, Lietuva ir kitos Baltijos valstybės atrodo gana gerai. Pavyzdžiui, pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos rodiklius (human development index) Lietuva patenka į keturiasdešimtąją. Tai gerai. Blogai yra tai, kad kai žvelgi į sveikatos, mirtingumo, socialinės nelygybės, dalyvavimo savanoriškoje veikloje, pilietinės visuomenės išsivystymo rodiklius arba į gyvenimo kokybės patenkinimo rodiklius, tai matai, jog Lietuva tarp Europos šalių yra arba dugne, arba beveik dugne. Vienintelės šalys, kurios yra blogesnėje padėtyje, tai Rumunija, Bulgarija ir Turkija. Lietuviai nemėgsta būti lyginami su tomis šalimis, bet socialiniai rodikliai atspindi ką kita. Žinote, kad šiandien Lietuvoje tikėtina vyrų gyvenimo trukmė yra viena trumpiausių Europos Sąjungoje ir vis trumpėja?

– Manote, kad šie rodikliai tiesiogiai atspindi neoliberalios politikos pasekmes?

– Priežasties ir pasekmės atpažinimas – sudėtingas dalykas, daugelis žmonių sakytų, kad tai sovietinės eros palikimas.

– Tačiau Jūs taip nemanote?

– Aš turiu pasakyti, kad praėjo jau dvidešimt metų. Dvidešimt metų laisvos rinkos ekonomikos, kuri jau turėjo sukurti savo palikimą. Galbūt, tik galbūt jau laikas kritiškai žiūrėti į šią naują patirtį ir nustoti dėl esamų problemų kaltinti sovietinius laikus.

– Savo straipsnyje „Sunkūs laikai Lietuvoje: krizė ir nusivylimas diskursas postkomunistinėje visuomenėje“ Jūs aptariate Albert Hirschman „balso ir pasitraukimo“ (voice/exit) paradigmą, kurią taikote Lietuvai. Ar galėtumėte paaiškinti šios paradigmos esmę?

– Ji labai paprasta ir suprantama gana bendrai. Paradigma apima žmonių galimybę turėti balso teisę darbo vietoje (tai yra demokratiją darbe) bei balso teisę politiniame procese (demokratiją politikoje). Tai reiškia, kad jei žmonėms suteiksis balso teisę sprendžiant ateities klausimus, tuomet jie jaus būtinybę tapatintis su tokia valstybe ir tokia visuomene bei matys joje savo ateitį. Tačiau jei žmonių balso teisė darbo vietoje arba politiniame procese bei visuomenėje bus paneigta, tuomet didesnė tikimybė, kad toks asmuo

Adventas – kitas pasirinkimas skubos kultūrai

ANDRIUS NAVICKAS

Prasidėjo adventas, Išganytojo gimimo laukimo laikotarpis. Itin paradoksalus metas beprotiškai skubančiame pasaulyje. Turime kuo greičiau priimti biudžetą, surasti aitvarų, galinčių sunėsti į jį reikiamas sumas, nuvalyti apsnigtas gatves, sumokėti besikandžiojančias sąskaitas už šildymą, apsispręsti, kas dalyvaus savivaldos rinkimuose, nupirkti produktų šventiniam stalui, papuošti eglutę ir dar atlikti daugybę kitų darbų, kurie paprastai it sniego lavina užgriūva, baigiantis metams. Pastaruoju metu sutinku vis daugiau žmonių, kurie sako: „Ak, jei para turėtų daugiau valandų, gal tada spėčiau.“ Nemanau.

Kaip rašo norvegų mąstytojas Hyland Eriksen – gyvename lydimi nemalonaus jausmo, jog kažkas klostosi ne taip. „Per pastaruosius porą dešimtmečių sukurta įvairiausių laiko taupymo technologijų – pradedant šiuolaikiniais darbo kalendoriais, baigiant elektroniniu paštu, balso paštu, mobiliaisiais telefonais ir mažais kompiuteriais. Tačiau daugumai vargu ar kada nors laiko trūko labiau negu būtent dabar.“ Įsigalėjo akimirkos tironija, kai į tą trapų „dabar“ reikia sutalpinti kaskart vis daugiau, kai nuolat išgyvename savo pažinimo, galimybių baigtinumo ir kas akimirka besiplečiančio informacijos vandenyno neaprepiamumo skirtumą.

Spėti visur ir viską padaryti paprasčiausiai neįmanoma. Galima gėdėti prarastų galimybių, kaltinti save ar kitus, nuolat jausti pavydą kitiems, kuriems esą geriau pasisekė, tačiau galima ir susitaikyti su savo trapumu ir mokytis džiaugtis tuo, ką turi, kas kasdien dovanojama. Pavyzdžiui, nuostabiai gražia pirmąją kalendorinės žiemos dieną, karštos arbatos puodeliu ar gatvėje sutikto žmogaus šypsena. Dažniausiai viskas prasideda nuo smulkmenų: keli pikti žodžiai, įtūžio grimasa ir blogų emocijų krisleliai lipdosi į didelę nevilties ir agresijos gniužtę.

Pykčio virusas plinta greičiau nei paukščių gripas, nes jį platina vis galingesnės susisiekiimo priemonės. Įtūžusį žmogų daug lengviau valdyti, nors jis pats sau ir atrodo spontaniškas ir laisvas. Iš tiesų jo elgesys tampa labai nuspėjamas, o susikaupusiu pykčiu nesunku pasinaudoti iš šalies.

Prieš keletą metų, dar tik prasidėjus kalboms apie sudėtingą ekonominę krizę, būta balsų, perspėjančių, jog sunkiausia įveikti ne bankų ar nekilnojamojo turto krizę, bet tą, kuri apsigyveno mūsų galvose ir iškreipė mūsų santykį tiek su pačiais savimi, tiek su kitais žmonėmis. Pasitikėjimo, solidarumo, bendrystės suaižėjimas skaudžiai smogė ir ekonomikai. Būta nemažai vilties, kad išbandymai padės atsikvošėti, stabtelėti ir pagaliau sugrįžti prie esminių klausimų – kur mes taip skubame ir kodėl? Ką bandome aplenkti ir nuo ko bėgame?

Stephen Bertman gyvenimo būdą, išivyravusį Vakarų pasaulyje, įvardija kaip skubos kultūrą. Tai beatodairiškas skubėjimas vartoti vis naujus produktus, jaučiant nuolatinį nerimą ir slystant daiktų, santykių, apskritai gyvenimo paviršiumi. Krikščioniškas adventas ir trapias kūdikio įvardijimas Išganytoju siūlo alternatyvą ir kartu suteikia vilties, kad po kasdienybės dulkelėmis, po visais barniais, nesutarimais, niekšybėmis ir neviltimi neišvengiamai išlieka ir tai, dėl ko verta kasryt keltis, šypsotis ir atleisti, likti ištikimam ir kilniam, verta atsispirti pykčio pagundai ir meile tirpdyti neapykantos krislus. Viskas prasideda nuo mažų dalykų – nuo nedidelio meilės darbo, nuo skambučio bičiuliui, kuriam vis neatrasdavote laiko, nuo nedrausaus „atsiprašau“.

Iš pirmųjų vienuolių laikų mus pasiekia istorija apie pagyvenusį vienuolį, kuris mokė, kad kiekviename žmoguje gyvena du vilkai – vienas geras, o kitas – piktas. Kai jo paklausė – kuris vilkas yra stipresnis ir nugalės kitą, jis atsakė: tas, kurį kasdien maitini savo mintimis ir veiksmais. Taigi, kurį vilką paprastai maitiname mes?

Lrt.lt

Andrius Navickas – Lietuvos žurnalistas, internetinio naujienų dienraščio *Bernardinai.lt* vyr. redaktorius, religijotyrininkas.

sakys: „Aš nesu tikras, kad noriu čia likti“. Tai vadinama pasitraukimu (exit).

Bet pasitraukimas gali būti kelių formų. Viena jų labai pažįstama jūsų šalies vadovams – tai masinė žmonių emigracija, kuri pastaruoju metu ir regima, ypač krizės akivaizdoje, kuri Lietuvoje vis dar tęsiasi. Emigracija šiuo metu yra didesnė nei buvo kada iki šiol, vis daugiau žmonių išvyksta. O įdomiausia, kad tie, kurie išvyksta, nebūtinai yra bedarbiai, nebūtinai tie, kurie desperatiškai ieško bet kokio darbo bet kokioje kitoje šalyje. Lietuvą palieka ir tie piliečiai, kurie turi darbą. (...) Negalite sau leisti prarasti žmonių balso, ypač jaunų žmonių, kurie palieka valstybę, ir

nejausti neigiamų tokio pobūdžio pasitraukimo pasekmių.

– Jūsų straipsnyje aptariama ir kita pasitraukimo reikšmė? Gal galite apibūdinti ir ją bei papasakoti, kaip tai susiję su Lietuva?

– Taip, tai antroji pasitraukimo forma, kuri reiškia teisingumo irimą. Kai žmonės apima nesaugumo jausmas, jie tampa globalizacijos jėgų subjektais, kai jiems sunku suvokti, kodėl ir kaip jų gyvenimai yra verčiami aukštyne kojomis, jie slepiasi siauruose, bet pažįstamuose tapatybių kiautuose ir skelbia „Mes – lietuviai, mes esame prieš likusį pasaulį“, „Lietuva – lietuviams“. **Nukelta į 9 psl.**

Po šv. Mišių prelatui (antras iš kairės) buvo įteiktas Popiežiaus palaiminimas, kurį atnešė Tarybos pirmininkas Audrius Remeikis (pirmas iš kairės).

Sveikiname prel. dr. Igną Urboną (iš k.): kun. A. Saulaitis, SJ, prel. I. Urbonas, ses. Janina, dr. Aldona Urbonavičienė ir dr. Virginijus Urbonavičius.

Prel. Igno Urbono neeilinė 100 metų jubiliejaus šventė

RITONĖ RUDAITIENĖ

Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija, kurioje 2010 m. gruodžio 5 d. Padėkos šv. Mišias koncelebravo jubilias prel. dr. Ignas Urbonas, t. Antanas Saulaitis, SJ, kun. Artūras Sederevičius, SJ, vyskupijos dekanas Ed Upton, monsinjoras Jonas Kuzinskas, kun. Gintaras Vitkus, SJ, kun. Vytautas Memėnas ir kun. Julius Sasnauskas, buvo pilnutėlė, o Pasaulio lietuvių centro didžioji salė negalėjo sutalpinti visų norinčiųjų dalyvauti prel. Urbono 100 metų jubiliejinėje šventėje. Iš tiesų, prie stalų rezervuojamos vietos užsipildė nepaprastai greitai: tiek daug žmonių norėjo savo dalyvavimu pagerbti prelatą už jo gyvenime nuveiktus darbus bažnyčiai, tėvynei ir artimui.

Jubiliejinę šventę ruošė Pal. Jurgio Matulaičio misija kartu su Irenos Kriaučeliūnienės ir Irenos Kazlauskienės sukviestu specialiu komitetu. Šventę pradėjo Irena Kazlauskienė, primindama, kad šių metų birželio mėnesį prel. Ignas Urbonas atšventęs 75-rių metų kunigystės sukaktį, šandien švenčia 100 metų jubiliejų. Žodis „jubiliejus“ yra kilęs iš lotynų kalbos, Psalmių knygos ir reiškia „triumfuojantį džiaugsmą“. Pal. Jurgio Matulaičio misijos ir visų dalyvaujančių vardu pasveikinusi prelatą Urboną, Kazlauskienė pristatė jo artimiausius draugus: Padėkos šv. Mišias laikiusius kunigus, ses. vienuolę Janiną Golubickytę, iš Lietuvos atvykusius giminaičius Urbonavičius, iš Cape Cod, MA, Aureliją Borges, inž. Antaną Rudį, dr. Birutę Pumputienę, ses. vienuolės iš East Chicago, Misijos chorą su vadove Jūrate Grabliaus-

kiene ir sol. Praurimę Ragienę.

Invokaciją sukalbėjo ir jam patikėtą Lietuvos Respublikos Kultūros ministro sveikinimą prelatui perskaitė t. Antanas Saulaitis. Papasakojo apie prel. Urbono turtingą asmenybę, šventės programos vedėja pakvietė žinomą visuomenininkę Ireną Kriaučeliūnienę (neseniai pristačiusią prelato knygą „Ilga mano kelionė“) ir nepailstantį daugelio lietuviškų organizacijų veikėją – inž. Juozą Polikaitį. Savo kalboje „Prelatas kaip žmogus“ Irena Kriaučeliūnienė atskleidė kaip dzūkų tėvų ramus charakteris „su meile tautai ir tėvynei formavo sūnaus charakterį. Iš tėvų elgesio namuose vaikai mokėsi gyvenimo tiesų kaip iš knygų... Pamažu Ignas išaugo į gabų rašytoją, žurnalistą, malonų pokalbininką, turintį gražų humoro jausmą. Sulaukęs 18 metų, jaunuolis Ignas išvažiavo į Kauną, kur susipažino su Lietuvos valstybės pareigūnais: kun. Mykolu Krupavičiumi, Augustinu Voldemaru, suprato Lietuvos politinę kryptį, matė demonstracijas prieš Bažnyčią ir tautą. Tuomet apsisprendė stoti į kunigų seminariją ir tarnauti Dievui ir žmonių gerovei. Po daugelio metų, blaškomas savo pareigose, apsisistojė Šv. Kazimiero bažnyčioje, Gary mieste, Indianoje. Joje išbuvo 44 metus. Vyskupui uždarius bažnyčią, kun. Algirdo Palioko, SJ (tuo metu buvusio Misijos kapeliono) pakviestas, prel. Urbonas apsigyveno Pasaulio lietuvių centre, Lemont, kur jį viliojo lietuviška ir religinė veikla ir bendravimas su žmonėmis“. Baigdama savo žodį, Kriaučeliūnienė sakė: „Mes mylime Jus, prelate, nes Jūs esate retai sutinkamas žmogus, kurio

mintys yra aiškios, patarimai nuosirdūs, širdis – skirta žmonėms.“ Polikaitis, kalbėdamas apie prelatą Urboną kaip kunigą, atskleidė jo nuostabią pastoracinę veiklą. Jo kalbą vertėtų išspausdinti atskiru straipsniu.

Puikią meninę programą: „Rmovėnų maršą“, „Elenos polką“ ir duetus trimitams atliko talentingi jaunuoliai Dovas Lietuvninkas ir Kovas Polikaitis. Jiems akompanavo Darius Polikaitis.

Alė Karaliūnienė ir Vida Kosmonienė įnešė į salę du išpūdingai papuoštus jubiliejinius tortus. Kriaučeliūnienė palinkėjo prelatui „kiekvieną dieną sutikti su auksiniais saulės spinduliais“, gerai nusiteikusius svečius pakvietė pakelti šampano taures ir sugiedoti „Sveikiausių ir ilgiausių metų!“ Visi pakilia nuotaika ir su dideliu entuziazmu tai ir padarė.

Pasisotinus Zitos Šoliūnaitės-Kušeliauskienės skaniai pagamintu maistu, prie skoningai Dalios Šlenienės papuoštų stalų skambėjo prelatui skirti sveikinimai. Pirmiausia, savo ir giminių širdingiausių sveikinimus išsakė prelato sūnenas dr. Urbonavičius ir jo žmona dr. Urbonavičienė. Kucinų šeimos ir sesutės Rimgailės – prelato krikšto dukros – vardu, sveikino Aurelija Borges. „Ne pragyventais metais matuojamas žmogaus gyvenimo turtingumas, – sakė ji – o tai, kokius pėdsakus ir kokią įtaką jis palieka kitų gyvenime, jų mintyse ir širdyse. Nuo gražių Aukštadvario dienų jutom jūsų draugystę, o Vokietijos tremtyje jūsų globą ir rūpestį.

Jūsų laiškus šeimai nuo 1944 m. suradus palėpėje, skaičiau su dideliu dėmesiu. Tai didelis žvilgsnis atgal ir bičiulystės liudijimas. Atsidūrus Amerikoje tęsėsi korespondencijos, malonūs pasimatymai... Jūsų širdis nesensta, nes ji turtinga ir dosni kitiems gerą darydama. Džiugu man Jūsų pagerbime dalyvauti. Dėkoju Dievui, kad esate!“

Visus gautus sveikinimus: iš Čikagos kardinolo, Amerikos ir Lietuvos vyskupų ir dvasininkų, vienuolių, organizacijų, Lemont Maironio ir kitų lietuviškų mokyklėlių bei pavienių asmenų perskaityti nebuvo įmanoma. Irena Kazlauskienė perskaitė visų sveikintojų ilgą sąrašą. Jauki ir šilta jubiliejinė šventė artėjo prie pabaigos. Gerbiamas prelatas Urbonas širdingai padėkojo visiems šventės rengėjams ir atvykusiems iš arti ir toli. Savo trumpame žodyje lietuvių ir anglų kalba) jis sakė: „Prancūzų rašytojas Casson rašė: stosiu prieš Aukščiausiąjį Teismą ir būsiu paklaustas ‘Ką gero padarei žemėje?’ Atsakysiu ‘Tarp kitko – draugavau su Oskaru Milašiumi.’ Aš, gi, patekęs į Teismą ir paklaustas tą patį klausimą, atsakysiu: ‘Nežinau, pats Teismas daugiau žino apie mane, negu aš pats’. ‘Bandžiau tarnauti dviem XX-to amžiaus idealams: Dievui ir Tėvynei!’“

Prelato dr. Igno Urbono 100 metų jubiliejaus šventę ruošė: Irena Kriaučeliūnienė, Irena Kazlauskienė, Dana Bazienė, Daina Čyviene, ses. Janina Galubickytė, Vanda Gvildienė, Elena Karaliūnienė, Gražina ir Gediminas Kazėnai, Vida Kosmonienė, Vida Maleiškienė, Ritonė Rudaitienė ir Dalia Šlenienė.

Prelatas Urbonas įeina į salę, kairėje ses. Janina.

Alė Karaliūnienė atnešė tortą nuo geradarių. Jono Maleiškos nuotraukos

Pabiros žinutės iš Detroito

JONAS URBNAS

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20-čio minėjimas

Lapkričio 14 dieną tikrai gražiai ir prasmingai buvo paminėtas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimas prieš dvidešimt metų.

Minėjimas pradėtas „Padėkos už laisvę“ šv. Mišių auka, kurias atnašavo kun. Gintaras Jonikas. Aukų nešimo metu prie altoriaus buvo atneštas ir pastatytas sausio 13-ąją prie Televizijos bokšto žuvusiųjų paminklinis paveikslas, kuris kabo parapijos Kultūrinio centro vestibulyje. Paveikslą nešant, prie altoriaus buvo perskaitytos prie Televizijos bokšto žuvusiųjų ir Medininkuose nužudytų pavardės. Už juos ir visus žuvusius kovoje dėl Lietuvos laisvės buvo meldžiamasi. Maldose prisiminti ir pagerbti kovoje ir dirbę už Lietuvos laisvę.

Po pamaldų rinkomės į Kultūros centrą, kur buvo galima pamatyti parodą. Ant stalų – albumai su amerikietiškos ir lietuviškos spaudos ištraukomis, surinkti įvairūs dokumentai, nuotraukos, karikatūros ir plakatai iš 1990–1991 metų laikotarpio. Kiek man žinoma, rodinis parodai parūpino Liūda ir Algis Rugieniai. Tikiu, kad paroda bus rodoma ir kituose lietuviškuose telkiniuose, gal net pervežta ir į Lietuvą. Tai – puiki istorinė medžiaga.

Bendrą 1990–1991 metų apžvalgą ir jos apibendrinimą, parentą skaidrėmis iš to meto įvykių, padarė Liūda Rugienienė. Rodomose skaidrėse matėme masines demonstracijas Lietuvoje ir išeivijoje, pastarosios pastangas, kad būtų pripažintas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimas. Daugelis, ypač vyresniųjų, nusikėlė į praeitį, nuotraukose matė pažįstamus veidus.

L. Rugienienė savo pastabose ne kartą kaltino Ameriką, o labiausiai prezidentą George W. Bush, jog šis delsė su Lietuvos vyriausybės pripažinimu. Užsiminė net apie įvykį, kada Lietuvos ministrė pirmininkė Kazimira Prunskienė buvo įšleista į Baltuosius rūmus per virtuvės duris. Paminėjo, jog JAV buvo 37-toji valstybė, pripažinusi naują Lietuvos vyriausybę. Prelegentė sakė, kad Amerika teisinosi, jog ji niekada nepripažino Lietuvos įjungimo į Sovietų Sąjungą, kad Amerikoje veikė Lietuvos diplomatinė atstovybė ir Lietuvą laikė sovietų okupuotu kraštu.

Po to vyko trumpa meninė programa, kurią atliko vietinės meninės pajėgos. Pianinu grojo Virga Šimaitytė, solo dainavo kun. Jonikas. Oficiali minėjimo dalis buvo baigta, visiems sugiedojus „Žemėj Lietuvos“ ir „Lietuva brangi“.

Minėjimą surengė LB Detroito apylinkės valdyba, kuriai šiuo metu vadovauja Aleksas Mitrius.

Susitikimas JAV su prezidentu Bush

Pora minčių apie prelegentės pastabas dėl Amerikos laikysenos ir ką vienas ar kitas mūsų čia, Detroito, darėme. Taip demonstravome, rašėme laiškus šalies prezidentui, senatoriams, Kongreso nariams. Su džiaugs-

mo ašaromis akyse išgyvenome, kai sužinojome, kad atkuriamą Lietuvos nepriklausomybę. Vėliau džiaugėmės ir dėl Prunskienės paprasto priėmimo Baltuosiuose rūmuose. Aš pats parašiau laišką prezidentui, kad toks elgesys yra nepateisinamas ir įžeidžia ne tik Lietuvą, bet Amerikos lietuvius. Gavau iš Baltųjų rūmų laišką, kurį pasirašė prezidento Bush patarėjas gen. Brent Scowcroft, kuriame paaiškino, kad dėl įvykusio komunikacijos sutrikimo sargybiniui nebuvo laiku pranešta apie Prunskienės atvykimą ir jai teko laukti prie vartų, kol sargybinis išsiaiškino padėtį. Prelegentė minėjo virtuvės duris. Siūlyčiau pasitikrinti, ar taip tikrai įvyko.

Rugienienė savo pastabose kaltino Ameriką ir daugiausia prezidentą Bush dėl delsimo pripažinti Lietuvos nepriklausomybę. Nežinau, ar prelegentė nuodugniau tą ištyrė ir sužinojo, kodėl tai buvo daroma. Prezidentui Bush 1990 m. lankantis Detroit mieste rinkiminės akcijos reikalais, a.a. Frank Stella sudarė sąlygas etninių grupių vadovams susitikti su juo ir sužinoti, kas daroma dėl Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo pripažinimo. Iš lietuvių dalyvavau aš, atstovavęs JAV Lietuvių Bendruomenei, ir Albertas Misiūnas, kuris atstovavo Detroito lietuvių organizacijų centrui. Latvių – S. Rudzitis, estų – R. Tralla ir kiti. Susitikimas vyko Detroito Renaissance Center. Mes buvome priimti šalia didžiosios salės, kur už sienos prezidento laukė per tūkstantis svečių.

Buvome perspėti, kad nefotografuotume ir neįrašintume. Įeinant niekas netikrino kišenių. Mūsų buvo per penkiolika. Prezidentą atlydėjo visa svita, tarp jos – jau anksčiau mano minėtas gen. Scowcroft, sekretorius Edenberger, kitų neatpažinau. Pašnekesiui buvo numatyta skirti daugiau nei penkiolika minučių. Prasiidėjus pašnekesiui įjungiau įrašintoją. Niekas nepasakė, kad išjungčiau. Pašnekesys truko keturiasdešimt penkias minutes ir sukosi apie Lietuvą.

Mandagiai paklausiau prezidentą, kodėl jis delsia su Lietuvos nepriklausomybės pripažinimu. Prezidentas Bush, jau iš ankstesnių susitikimų atpažinęs, kreipėsi į mane: „Jonas, štai kodėl.“ Toliau sekė maždaug toks jo paaiškinimas. „Sovietų Sąjungoje yra kelios jėgos: armija, KGB ir Gorbačiovo persitvarkymas. Jeigu per smarkiai paspausime Gorbačiovo, jis mums nusileis, sukils prieš jį aršieji – KGB ir armija, ir jeigu jie perims valdžią, Lietuvos laisvė bus užgniaužta. Su Gorbačiovo šnekamės, darome viską, – sakė JAV prezidentas. – Kalbamės su kitomis valstybėmis, raginame jas, kad jos ir jų kuo daugiau Lietuvą pripažintų. Pastatysime sovietus prieš faktą, kad daug valstybių remia Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą.“

Kaip žinote, tas žaidimas užtruko ilgokai. Amerika buvo 37-oji, pripažinusi Lietuvos nepriklausomybę, jos naująją Vyriausybę. Beje, minėjimo prelegentė nieko nepasakė, kad Vatikanas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą pripažino dar vėliau.

GRAŽI KALĖDINĖ DOVANA

Choro EXULTATE kompaktinės disketės - CD's

Vadovė - Rita Čyvaitė-Kliorienė

PRAKARTĖLĖN SKUBU

13 lietuviškos ir tarptautinės kalėdinės giesmės.

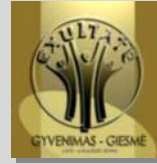
Išleista 1991 m. - pagal žmonių prašymą ką tik išleistas 3-čiasis leidimas.

GYVENIMAS - GIESMĖ

22 religinės ir patriotinės giesmės.

Išleista 2010 m. pavasarį.

Kaina - po \$15.00 + \$2.00 už persiuntimą.

Čekius rašyti "Exultate" vardu ir siųsti:

24985 Pleasant Trail, Richmond Hts., OH 44143

Kontaktinė informacija: ExultateCD@gmail.com

arba telefonu (216) 531-6459.

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais:
redakcija@draugas.org
dalia.cidzikaite@gmail.com

ATEITININKŲ IR TAUTININKŲ ŠEIMOS – TAUTIŠKAI SUSIPRATUSIOS

Įdomu skaityti Kęstučio Skrupskelio ir Zenono Rekašiaus diskusijas „Drauge“ apie „Santarą-Šviesą“, 1941 metų Laikinąją vyriausybę, tautininkus, ateitininkus ir kt. Iš paskutinių Skrupskelio pasisakymų („Draugas“, 2010 lapkričio 24 d.) susidariau nuomonė, kad neigiamos įtakos savo gyvenimui ir pasaulėžiūrai gavo prieškarinio tautininkų šeimose gimusių vaikų, kuriuos veikė prieš ateitininkus nukreiptos kalbos. Bet, to nežinau, nes negimiau tokioje šeimoje. Žinau, kad Skrupskelio tėvą Igną, kai jis buvo tik 2-jų metų vaikas, bolševikai 1940 metų liepą suėmė ir ištrėmė į Vorkutą, kur jis 1942 m. gruodžio mėn. žuvo.

Man ateitininkai, neo-lituanai, santariečiai, skautai, sportininkai, studentų sąjungos ir tautininkai patiko ir patinka. Ir vieni, ir kiti turėjo bei turi daug gerų savybių, atliko ir atlieka daug gerų darbų. Nuo prieškarinio Lietuvos jau praėjo net apie 70 metų. Dabar gyvenime jau reiškiasi ne vaikai, bet vaikaičiai ir jų vaikai su naujais sumanymais, pasaulėžiūra ir veikla.

2010 lapkričio 24 d. laiške Skrupskelis rašo: „Sunku Santarą įsivaizduoti be 'Tabor Farmos'. Jos savininkas Bachunas buvo vienas iš pagrindinių emigracijos tautininkų ir Smetonos globėjas Amerikoje. Bachunas rėmė būtent Santarą, o ne ateitininkus, skautus ar šiaip lietuvišką jaunimą.“ Iš savo asmeninės patirties žinau, kad pirmieji du sakiniai yra teisingi. Trečio sakinio pradžia („rėmė Santarą“) yra teisinga, bet po to rašoma netiesa („(...) o ne ateitininkus, skautus ar šiaip lietuvišką jaunimą“). Turėtume žinoti, kad geri žmonės (kaip Juozas Bachunas) paramą teikė visam lietuviškam jaunimui, įskaitant sportininkus ir kitų kraštų jaunimą – ateitininkus, skautus ir šiaip jaunimą, kur santariečių

nebuvo.

Kai taurus lietuvis tautininkas J. Bachunas buvo išrinktas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos (1963–1968) pirmininku, jis pirmajame valdybos posėdyje viešai pasakė, kad jo tuzino darbų sąrašas bent trys pagrindiniai tikslai bus:

1) Sudaryti sąlygas visam lietuviškam jaunimui aktyviai reikštis PLB veikloje; sušaukti viso laisvojo pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, kuriam jis užtikrino finansinį užnugarį. Jo „Tabor Farm“ globoje 1964 m. rugsėjį buvo sušauktas visų lietuviškojo jaunimo organizacijų atstovų suvažiavimas pradėti ruošti pirmąjį Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą 1966 m. (Dabar po 44 metų jau ruošiamasi XIV PLJ kongresui, kuris įvyks 2013 metais).

2) Jis pasiūlė pradėti leisti „Pasaulio lietuvi“, pradžia pažadėjo finansinę paramą, ir prašė valdybos vykdomąjį vicepirmininką ateitininką Stasį Barzduką jį redaguoti, sudarius redakcinę kolegiją. Redakcijose dirbo daug įvairių pažiūrų jaunimo. („Pasaulio lietuvis“ eina jau 47 metus).

3) Prašė valdybos vykdomąjį vicepirmininką, S. Barzduką vadovauti visiems PLB valdybos darbams, sau pasilikdamas rūpestį PLB atstovauti, kitus kraštus lankyti, lėšas telkti ir pan. Prieš 47 metus tautininkas ir ateitininkas kaip broliai kartu dirbo PLB ir išeivijos lietuvių naudai, rodydami pavyzdį jaunimui. Valdyboje jaunimo reikalais rūpinosi ateitininkė Milda Lenkauskienė ir skautas Vytautas Kamantas, išdą tvarkė ateitininkas Julius Staniškis ir pan.

Turbūt svarbiausia gimti lietuviškoje, tautiškai susipratusioje šeimoje.

Vytautas Kamantas
Grand Rapids, MI

Apsilankykite www.draugas.org

Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefono numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

Profesorius S. Sužiedėlis skaitė paskaitą apie Holokaustą

Millersville University istorijos garbės profesorius Saulius Sužiedėlis.

ELTA nuotr.

Vilnius, gruodžio 13 d. (ELTA) – Valstybinio Vilniaus Gaono žydų muziejaus Tolerancijos centre atvirą paskaitą „Holokaustas ir mes“ plačiajai visuomenei skaitė Pennsylvania valstijos (JAV) Millersville University istorijos garbės profesorius Saulius Sužiedėlis.

S. Sužiedėlis gimė Vokietijoje, užaugo Brockton lietuvių bendruomenėje Massachusetts valstijoje (JAV).

1977 m. University of Kansas apsigynė Rusijos ir Rytų Europos istorijos daktaro laipsnį. S. Sužiedėlis dirbo istorijos tyrėju JAV teisingumo departamente, „Amerikos balso“ radijo žurnalistu ir komentatoriumi. Profesorius yra parašęs daugybę mokslinių knygų ir straipsnių apie Lietuvos istoriją, išleistų JAV ir Lietuvoje.

Nuo 1998 m. S. Sužiedėlis yra Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje tirti narys. 2006–2010 m. profesorius vadovavo Millersville University kasmetinei konferencijai, skirtai Holokausto ir genocido klausimams.

Seimas nusprendė 2011 metus paskelbti Holokausto aukomis tapusių Lietuvos gyventojų atminimo metais. Minėjimo priemonių programą Vyriausybė patvirtino gruodžio 8 dieną. Programos pagrindą sudaro edukaciniai seminarai, akademinės konferencijos, kultūriniai renginiai. Atminimo metais bus pagerbtos Holokausto aukos, žydų gelbėtojai bei Lietuvos gyventojai, kovoję prieš nacizmą. Bus siekiama atkurti ir įamžinti Lietuvos žydų istorijos ir kultūros paveldą.

Indai domisi studijomis Lietuvoje

Delfi.lt nuotr.

Vilnius, gruodžio 13 d. (Delfi.lt) – Šiaulių universiteto studijų prorektorius Juozas Pabrėža grįžo iš Indijos, kur Haiderabado mieste vyko Indijos ir viso pasaulio universitetų susitikimas. Dvi dienas vykusio universitetų prisistatymo metu išryškėjo didelis indų susidomėjimas Lietuva, studijomis Šiauliuose ir netgi gautas pasiūlymas pasirašyti bendradarbiavimo sutartį su vienu iš Vakarų Indijos universitetų.

Pasak dr. Juozo Pabrėžos, Indijoje vienu metu egzistuoja turtingųjų ir vargšų pasauliai. Indijos valdžia, siekdama spręsti socialinės atskirties problemas, parengė valstybinę programą, kurioje ypač didelis dėmesys skiriamas švietimui. Šis pasaulinis aukštojo mokslo simpoziumas, kurio šūkis buvo „Švietimas – be sienų“, kaip tik ir surengtas siekiant, kad jauni žmonės turėtų kuo daugiau galimybių šviestis ir studijuoti visame pasaulyje.

Pačioje Indijoje šiuo metu veikia 500 universitetų ir 26,000 koledžų. Simpoziume dalyvavo 120 universitetų atstovai iš 40 šalių. Baltijos šalims atstovavo tik Tartu ir Šiaulių universitetai. Prorektorius J. Pabrėža buvo netikėta, kad jis vienintelis iš Lietuvos gavo vardinį kvietimą į šį tarptautinį renginį. Prorektorius manymu, tam įtakos turėjo aktyvi

veikla Šiaulių „Lions“ klube.

Simpoziumo programą sudarė dvi pagrindinės dalys: vyko konferencija „Švietimas – be sienų“ ir pasaulio universitetų pristatymas. Kiekvienam universitetui buvo skirta speciali vieta, parengtas stendas. Prorektorius J. Pabrėža, pristatydamas Šiaulių universitetą, siekė užmegzti partnerystės ryšius, kvietė Indijos ir kitų šalių studentus studijuoti Šiaulių universitete.

„Mūsų stendas sulaukė didžiulio lankytojų antplūdžio. Šiaulių universitetu ypač susidomėjo Vakarų Indijoje netoli Mumbajaus įsikūrusio Saurashtra universiteto („Saurashtra University“) atstovai. Šiaulių universiteto prorektorius sulaukė ne vieno pasiūlymo atsiųsti į Šiaulius studentų iš Indijos. Jeigu bus norinčiųjų, bus sudaryta indų studentų grupė.“

Dr. Juozas Pabrėža pripažįsta, kad nemažai ir kitų šalių universitetų atstovų domėjosi Šiaulių universitetu ir Lietuva. Keletas Vokietijos ir Anglijos universitetų sutiktų rengti jungtines studijų programas. Pastebėta, kad užsienio šalių jaunimui daugiausia rūpi magistrantūros studijos kitose šalyse, todėl numatoma Šiaulių universiteto tarptautiskumą stiprinti plečiant magistrantūros studijas anglų kalba, rengiant bendras studijų programas.

R. Paksas pakvietė šaukti virtualius tautos susirinkimus

Vilnius, gruodžio 12 d. (ELTA) – Partijos Tvarka ir teisingumas pirmininku perrinktas Europos Parlamento narys Rolandas Paksas pakvietė Lietuvą būti pirmąja pasaulyje valstybe, atsisakusia atstovaujamosios demokratijos ir perėjusia prie tiesioginės demokratijos modelio.

Kreipdamasis į sekmadienį vykusio kongreso dalyvius jis siūlė suteikti galimybę piliečiams per nuolat šaukiamą virtualų tautos susirinkimą tiesiogiai išreikšti savo valią. Politikas įsitikinęs, kad į valstybės reikalų tvarkymą būtina įtraukti visuomenę.

„Trečiasis tūkstantmetis yra tinkamas metas ryžtis tam, ko negalėjo padaryti senosios Europos valstybės, pereidamos prie demokratinio valdymo modelio – pagaliau perimti iš Antikos graikų tiesioginės demokratijos principą“, – kongrese sakė R. Paksas.

Jo nuomone, atstovaujamosios demokratijos institucijos jau atgyveno savo amžių. R. Pakso manymu, reikia sugrąžinti piliečiams teisę paties tiesiogiai priiminėti įstatymus ir balsuoti už kitus sprendimus.

R. Pakso įsitikinimu, tokioms naujovėms reikia drąsos. „Būtent Lietuva galėtų tapti moderniosios tie-

sioginės demokratijos pradininke ir skleidėja pasaulyje. Maža valstybė dėl savo paslankumo tam būtų labiausiai tinkama, o jos sveikos ambicijos padėtų įveikti visas kliūtis. Jeigu tam būtų ryžtasi, galime neabejoti, kad apie mus prabiltų visi, o netrukus neišvengiamai atsirastų ir pasekėjų“, – įsitikinęs R. Paksas.

Jo nuomone, piliečiai suvokę, kad jie patys priima sprendimus ir tiesiogiai lemia savo ateitį, ne tik atgautų jau prarastą pasitikėjimą valstybe, bet ir pakiltų į visai kitą pilietinės brandos bei atsakomybės lygmenį. Ir jau vien dėl to, jo teigimu, verta ryžtis šiam tiesioginės demokratijos bandymui.

„Jei to nepadarysime mes, anksčiau ar vėliau padarys kiti“, – teigia partijos Tvarka ir teisingumas vadovas R. Paksas.

Sekmadienį vykusiame kongrese dalyvavo apie 1,000 delegatų. R. Paksas slapto balsavimu buvo perrinktas pirmininku. Už jo kandidatūrą pasisakė 853 delegatai. Partijos pirmininkas R. Paksas turės 12 pavaduotojų. Pirmaisiais jo pavaduotojais tapo Seimo narys Valentinas Mazuronis ir buvęs parlamentaras Vytautas Kamblevičius.

Svarbu išvengti teisinės tuštumos sprendžiant klimato kaitos klausimus

Kankunas, gruodžio 11 d. (ELTA) – Sprendimai priimti Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijoje Kankune yra svarbūs ir Lietuvai, kuriai yra ypač svarbu išvengti teisinės tuštumos šioje srityje, teigia aplinkos ministro patarėja Laura Dzelzytė.

„Net ir prieštaraujant Bolivijai, buvo pasiektas bendras sutarimas dėl darbo grupės Kioto protokolui veiklos pratęsimo tam, kad būtų išvengta tuštumos tarp pirmojo ir antrojo Kioto protokolo įsipareigojimo periodų ir kad būtų išvengta teisinės tuštumos“, – teigė Kankune Lietuvai atstovaujanti L. Dzelzytė.

Pasak aplinkos ministro patarėjos, Lietuvai, kuri prekiauja nustatytosios normos vienetais ir naudoja protokolo įrankius finansuojant klimato kaitos ir atsinaujinančios energijos projektus, tai be galo svarbu.

„Tiesa, derybiniai tekstai, kuriems pritaria, liko su galimais papildymais. Mums svarbus klausimas dėl nustatytosios normos vienetų pertekliaus. Tad šiais metais darbas dar nesibaigia, turime užtikrinti, kad mūsų finansinės galimybės nebūna naikintos“, – tikino L. Dzelzytė.

Lietuvos mokyklose populiarėja lotynų kalba

Vilnius, gruodžio 13 d. (BNS) – Lietuvos mokyklose populiarėja lotynų kalbos mokymasis – šios kalbos šiais mokslo metais Lietuvos mokyklose mokosi 1,019 moksleivių. Nors bendras mokinių skaičius krenta, lotynų kalbos pamokas turinčių mokinių pastaruosius dvejus mokslo metus daugėjo – praėjusiais mokslo metais jos mokėsi 952, o dar ankstesniais – 824 moksleiviai.

Moksleiviai Lietuvos mokyklose dažniausiai mokosi anglų ir rusų užsienio kalbų. Kaip pirmą, antrą arba trečią užsienio kalbą anglų mokosi per 358,000, rusų – 167,000 moksleivių. Trečioje vietoje pagal populiarumą

Ministro patarėja atkreipė dėmesį, kad yra nuspręsta palikti 1990 metus kaip atskaitos tašką taršos mažinimui. Taip pat liko ir galimybė prekiauti taršos leidimais bei taršos leidimų sutelkimas projektų pagrindu.

„Pastarasis yra svarbus Lietuvai, kuri vykdo nemažai Bendrojo įgyvendinimo projektų“, – sakė L. Dzelzytė.

Pasak ministro patarėjos, po konferencijos yra bendrai sutariama, kad dar reikia daug įdėti darbo, kad įsipareigojimai taptų realybe. „Buvo patvirtintas bendras šalių įsipareigojimas 100 milijardų dolerių per metus skirti klimato kaitai. Lietuva, kaip ES narė, taip pat prisiėmė įsipareigojimus finansiškai prisidėti“, – teigė L. Dzelzytė.

Ministro patarėja pažymėjo, kad dar daug kas turės būti nuspręsta, ir viena esminių diskusijų, kuri dar laukia ateityje, yra dėl bendro šalių įsipareigojimo mažinti šiltnamio poveikį sukeliančių dujų iki 2050 metų.

„Nuo bendro šalių susitarimo priklausys, kokia įsipareigojimo našta teks ES, taip pat ir Lietuvai“, – teigė L. Dzelzytė.

esančią vokiečių kalbą šiais mokslo metais mokosi daugiau kaip 35,000 mokinių, tuo metu prancūzų kalbos pamokas lanko beveik 10,000 moksleivių.

Pirmąją vokiečių užsienio kalbą yra dažniau nei rusų (atitinkamai 10,431 ir 1,453), tačiau statistika visiškai priešinga, skaičiuojant šiuos mokomuosius dalykus pasirinkusius antrąją užsienio kalbą (atitinkamai 24,923 ir 165,649). Kitos Lietuvos mokyklose dėstomos užsienio kalbos – lenkų, italų, ispanų ir lotynų – yra mažiau populiarios, iš jų šiuo metu populiariausia pastaroji.

Pasaulio naujienos

Švedija tiria sprogimus kaip teroristinį išpuolį

Stokholmas, gruodžio 12 d. (ELTA) – Švedijos sostinėje Stokholme šeštadienio vakarą nugriaudėję du sprogimai tiriami kaip teroristinis išpuolis. Judrioje prekybos centru gatvėje sprogo mašina, o antrasis sprogimas nugriaudėję po 10 ar 15 min. už maždaug 300 metrų nuo sprogo automobilio. Antrojo sprogo vietoje rastas vyro lavonas. Pranešama, kad vyras turėjo sprogstamąjį užtaisą.

Šalies užsienio reikalų ministras Carl Bildt pareiškė, kad „teroristinis išpuolis“, kuris galėjo būti „iš tiesų katastrofiškas“, žlugo. Policijos atstovas pranešė, kad šeštadienio išpuoliai tyrime perkvalifikuoti į „terorizmo nusikaltimą“.

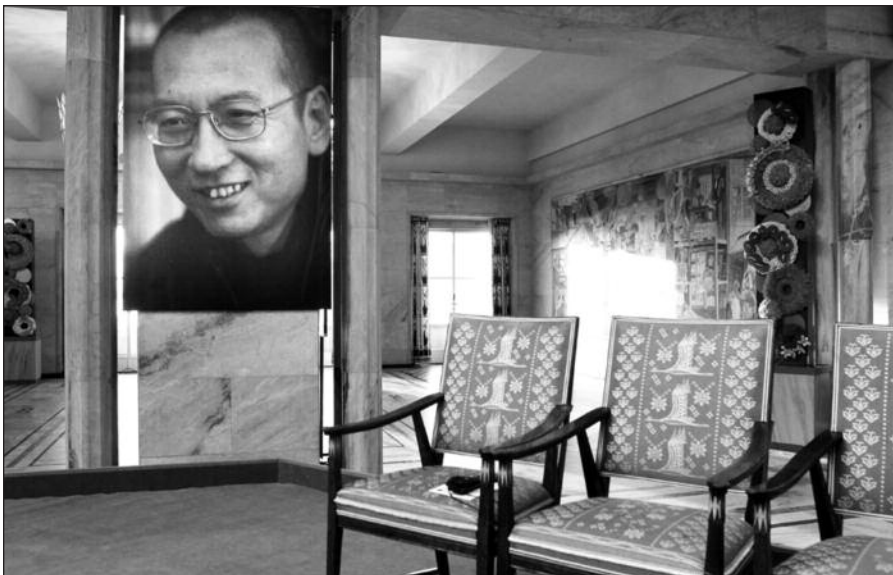
Pasak vietinės naujienų agentūros TT, prieš pat sprogimus ji gavo elektroninį laišką su grasinimais, kuriame islamo kovotojai buvo raginami sukilti Švedijoje ir Europoje. Laiške Švedija užsipuolama dėl pranašo Muhamedo karikatūrų, kurių autorius yra švedas Lars Vilks, ir dėl Švedijos karinių pajėgų Afganistane. Grasinta, kad švedai „žus kaip žūva mūsų broliai ir seserys“.

Švedijos policija „98 procentais“

įsitikinusi, kad praeitą savaitgalį Stokholme išpuolį įvykdęs mirtininkas sprogintojas buvo 28 metų Taimour Abdul Wahab, kuris yra Švedijos pilietis, tačiau kelerius metus gyveno Didžiojoje Britanijoje, pranešė vienas pareigūnas. Prokuroras Tomas Lindstrand sakė, kad M. Abdul Wahab kilęs iš Artimųjų Rytų, tačiau Švedijos pilietybę turi nuo 1992 m. Pareigūnas pridūrė, kad M. Abdul Wahab buvo automobilio, kuris šeštadienį buvo susprogdintas Stokholme prieš pat mirtininko išpuolį, registruotas savininkas.

Pasak T. Lindstrand, išpuolį įvykdęs vyras buvo pritivirtinęs sprogmenis prie savo kūno, taip pat nešėsi užtaisą kuprinėje. Jo tapatybė dar nepatvirtinta DNR tyrimais arba giminaičių liudijimais, o iki šio įvykio vyras nebuvo pakliuvęs į saugumo policijos akiratį. T. Abdel Wahab studijavo sporto terapiją Luton universitete, kuris veikia už maždaug 50 kilometrų į šiaurę nuo Londono esančiame Luton mieste. Kelis pastaruosius metus Luton buvo vietos islamo ekstremistų ir ultradešiniųjų ekstremistų susirėmimų židyns.

Nobelio taikos komitetas: Liu Xiaobo turi būti išlaisvintas

Taikos premijos teikimo iškilmėse penktadienį Liu Xiaobo skirta kėdė buvo tuščia. **EPA nuotr.**

Oslas, gruodžio 13 d. (ELTA) – Nobelio taikos premijos komiteto pirmininkas Thorbjorn Jagland paragino nedelsiant paleisti į laisvę kalinamą Kinijos disidentą Liu Xiaobo – 2010 metų Nobelio taikos premijos laureatą. Taikos premijos teikimo iškilmėse penktadienį Liu Xiaobo skirta kėdė buvo tuščia. Kinijos disidentas šiuo metu kalėjime atlieka jam skirtą 11 metų laisvės atėmimo bausmę už ardomąją veiklą prieš šalies valdžią.

Nobelio taikos premijos komiteto pirmininkas padėkojo Kinijai už tai, kad šalis iš skurdo liūno ištraukė milijonus žmonių. Tai jis pavadino „neeiliniu pasiekimu“, tačiau įspėjo Kiniją, kad naujasis šalies kaip pasaulio galingosios statusas įpareigoja Bejingą „kritiką priimti teigiamai ir geranoriškai“.

T. Jagland Nobelio taikos premijos komiteto vardu paragino Liu Xiaobo nedelsiant paleisti į laisvę, sakydamas: „Jis nepadarė nieko blogo“. Anot Nobelio taikos premijos komite-

to pirmininko, Liu Xiaobo savo premiją skiria „birželio 4 dieną prarastoms sieloms“ – tiems, kurie 1989 m. žuvo per demokratinius protestus Tianmenio aikštėje.

„Galime sakyti, kad Liu Xiaobo mums primena Nelson Mandelą“, – kalbėjo T. Jagland. Buvęs PAR prezidentas Nobelio taikos premiją gavo 1993 m.

Aktorė Liv Ullmann premijos teikimo iškilmėse perskaitė Liu Xiaobo kalbą, kurią jis sakė teisme 2009 m. gruodį, „Kupinas optimizmo aš laukiu ateities – laisvos Kinijos. Neegzistuoja jėga, galinti numalšinti žmogaus laisvės paiešką, ir Kinija galiausiai taps šalimi, kurioje bus vadinamasis įstatymais, kur žmogaus teisėms bus skiriamas didžiausias dėmesys“, – sakoma šioje kalboje.

Kiniją smarkiai papiktino apdovanojimo skyrimas kalinamam disidentui. Nobelio taikos premijos teikimo iškilmes šalies valdžia pavadino „politiniu farsu“.

EUROPA

LONDONAS

Didžiojoje Britanijoje suimtas „WikiLeaks“ įkūrėjas Julian Assange perkeltas į atskirą kalėjimo kamerą. Tai padaryta „dėl jo saugumo“, sakė J. Assange advokatė Jennifer Robinson. Teisininkė kritikavo, kad jos ginamasis kalėjime negali naudotis kompiuteriu. Kartu ji pridūrė, kad J. Assange erzina tai, kad jis negali pats reaguoti į kaltinimus „WikiLeaks“ dėl kibernetinių išpuolių prieš dideles bendroves, su kuriomis tinklalapis nesujęs.

Didžiosios Britanijos policija neigia, kad prinčą Charles vežęs automobilis pateko į patį agresyvių studentų protestų įkarštį dėl radijo ryšio trikdžių. Wales princo ir jo žmonos Cornwall hercogienės Camilla automobilis buvo išstepliotas dažais, išdaužtas vienas langas. Tai įvyko per studentų protestus po to, kai šalies parlamentariai balsuodami pritarė tam, kad būtų padidintas mokestis už universitetinį išsilavinimą. Pagal naujai priimtą tvarką, studentai už aukštąjį mokslą turės mokėti apie 9,000 svarų sterlingų per metus.

RUSIJA

MASKVA

Rusija sekė Rusijos saugumo agento Aleksandr Litvinenka žudikus dar prieš tai, kai jis buvo nuodijęs, bet ją sustabdė Didžioji Britanija, teigusi, kad padėtis valdoma, pranešė „RIA Novosti“, cituodama „WikiLeaks“ pavišintus dokumentus. Buvęs Rusijos saugumo pareigūnas A. Litvinenka mirė apnuodijtas radioaktyviomis medžiagomis Londone 2006 m. lapkričio 23 d. Didžiosios Britanijos prokurorai dėl žmogžudystės kaltina buvusį agentą Andrej Lugovoj ir reikalauja jo ekstradicijos.

AZIJA

TOKIJAS

Japonija ketina atsigabenti į savo teritoriją daugiau Amerikoje pagamintų priešraketinės gynybos

sistemų „Patriot PAC-3“, kurios padėtų užtikrinti geresnę gynybą nuo Šiaurės Korėjos balistinių raketų. Japonijos gynybos ministerijos parengtą baltąją knygą – kasmetinę šalies gynybos programos tobulinimo programą – ketinama priimti iki 2010 m. pabaigos. Specialistai teigia, kad dokumente neabejotinai būtina atspindėti krizę Korėjos pusiasalyje.

SEULAS

Pietų Korėjoje pirmadienį prasi-dėjo dar vienos karinės pratybos, kurios vyks didžiojoje dalyje šalies pakrantės. Skelbiama, kad prie prieš-taringai vertinamos jūros sienos su Šiaurės Korėja pratybų nebus. Pietų Korėja naujo Šiaurės Korėjos puolimo atveju pažadėjo atsakyti oro antpuoliais.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV valstijos sekretorė Hillary Clinton išreiškė nusivylimą ir nepasitenkinimą dėl naujausios nesėkmės Izraelio ir Palestinos taikos derybose, tačiau patikino, kad JAV ir toliau sieks derybų pažangos. JAV diplomatijos vadovė pažadėjo skatinti bent jau netiesiogines derybas tokiais esminiais klausimais kaip „sienų ribos, gyvenviečių statybos, pabėgėliai ir Jeruzalė“. Tiesioginės taikos derybos buvo atnaujintos JAV prezidento B. Obama pastangomis.

Įtakingas JAV senatorius Patrick Leahy ragina JAV prezidentą nutraukti tiesioginę finansinę paramą Haičio valdžiai, kol nebus rastas teisingas ir demokratiškas rinkimų sprendimas. Tarptautinė bendruomenė ragina pareigas paliekančio Haičio prezidento Rene Preval valdžią ir šalies rinkimų komisiją peržiūrėti rinkimų rezultatus, kurie visoje šalyje sukėlė masinius protestus.

NEW YORK

New York meras Michael Bloomberg pareiškė, kad „jokiu būdu“ neketina 2012 m. siekti JAV prezidento pareigų. 68 metų M. Bloomberg teigia, kad pagrindinis jo tikslas – visą dėmesį skirti mero pareigoms, tačiau patikino, jog ir toliau reikš savo nuomonę ir nacionalinės svarbos klausimais. „Bloomberg“ žiniasklaidos imperijos įkūrėjas yra buvęs ir demokratu, ir respublikonu – šiuo metu jis nepriklauso nė vienai partijai.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

<p>Ocean Freight</p>	<p>Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Air Freight</p>	<p>Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Auto Export</p>	<p>Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Trucking</p>	<p>Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.</p>
<p>Small Packages</p>	<p>Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje</p>

8801 78th Ave **Bridgeview**, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

LYDI ŠVENTADIENIS 3 ADVENTO SEKMADIENIS LAUKIAME ATEINANČIOJO

Kun. VYTENIS VAŠKELIS

Įsivaizduokime, kokios mintys mūsų galvoje sukūtos, jei mes drauge su šv. Jonu Krikštytoju būtume atsidūrę kalėjime. Nors ir žinotume, kad Dievui leidus esame neteisėtai įkalinti už tai, kad stengiamės būti ištikimi Kristui, bet turbūt imtume ir pagalvotume: „Ar ateis Jis mūsų aplankyti? Juk iš Jono mokinių girdėjome, kad Jis kažkur netoli, už šio kalėjimo sienų, skelbia Dievo karalystę ir ją liudija stebuklais. Bet ar tikrai tas žmogus yra Jėzus, apie kurį pranašavo Izaijas: „Aš, viešpats, pašaukiau Tave, (...) kad belaisvius iš kalėjimo išvestum, sėdinčius belangės tamsybėse išvaduočiau“ (Iz 42, 6-7), jei Jis delsia aplankyti mus, Erodo kalėjimo rūsiuose kenčiančius?

Greičiausiai šis mažas priekaištas Jėzui būtų kilęs ne iš Jono Krikštytojo, bet iš mūsų širdžių. Jonas iki pat savo nukirsdinimo išliko kantrybės pavyzdžiu. Pats Jėzus jam skiria neužmirštamus žodžius: „Tarp gimusių iš moterų nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją“ (Mt 11, 11)

Nors nėra žinių apie Jėzaus apsilankymą pas kalintį Joną, tačiau vienas dalykas yra aiškus: Dievo Sūnaus išvalgumas yra neprilygstamas – Jis geriausiai žino, kur, kada, koku būdu ir pas ką eiti... Argi Jėzus nakties maldos metu neprisimindavo savo mylimo Pirmtako? Argi paties Jėzaus malda nelengvino Jono pančių? Ką darė ir daro Jėzus, viskas vyksta didžiausiai Dievo šlovei. Kristus leido numirti Lozorui, kad pasakui jo dvokiantis kūnas virstų nauju kūnu, primenančiu, kad tie, kurių tikėjimas ir meilė vis auga, turi savo neatšaukiamą dalį Jo iš numirusių Priskėlime.

Kai žmogui gyvenime iškyla kokių neiškumų, svarbu, kad kas nors jam galėtų uždegti tiesos lempelę... Jonas Krikštytojas beveik metus buvo laikomas kalėjime ir todėl natūralu, kad jis troško apie Jėzų išgirsti kiek galint daugiau ir tikslesnių žinių. Apie Jėzų jį pasiekianti informacija kartais galėjo stokoti objektyvumo ir kelti abejonių. Todėl jis atvira širdimi (per savo mokinius) klausė Jėzaus, ar tikrai Jis tas pats asmuo, kuris turi ateiti, tai yra tas, kurį jis Jordano upėje krikštijo.

Jonas Krikštytojas sulaukė iš Jėzaus atsakymo, kuris galutinai patvirtino, kad Jis – Dievo Avinėlis ir Mesijas, siųstas ne tik visas fizines negalias gydyti (Mt 11, 5), bet atėjęs nuodėmių raupsus sunaikinti: nuo dvasiškai apakusiųjų – melo tamsą pašalinti, raišuosius išmokyti tiesos keliais vaikščioti, kurtiesiems – vidines ausis atverti, dvasia mirusiams, nevirties ištiktiesiems – naują gyvenimo perspektyvą įkvėpti ir visiems, neužkietėjusios širdies žmonėms – Geriausią Naujieną paskelbti. Bet paskutiniai Jėzaus žodžiai: „Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi“ (Mt 11, 6) nuskambėjo kaip sąlyga ir įspėjimas: kas Juo tikės, Jį priims ir

mylės, tuos visokeriopa palaima lydės. Tačiau bėda tiems, kurie Juo ir Jo žodžiais piktinsis ir Jo nepriims. Nes kas atmeta Jėzų, atmeta savo savastį.

Jėzaus nepriėmimo šaknis glūdi žmogaus širdies sugedimo gelmėje. Kaip anuomet puikybės, neapykanta ir pavydas fariziejus paskatino susidoroti su Jėzumi, taip panašiai ir postmoderniame amžiuje didelė žmonių dalis nepriima Jo dėl to, kad Jis yra kliuvinyvis jų susiformavusiam gyvenimo būdui. Tiesa, teoriškai jie pripažįsta, kad Dievo Sūnaus mokslas visais laikais yra aktualus, bet jie pernelyg mažai stengiasi, kad Jo žodis taptų kūnu jų gyvenime. Anot Thomas Merton, „kas iš to, jei mėginame gyventi taip, tarsi dvi abstrakčios mūsų būtis dalys – protingumas ir gyvūniškumas – egzistuočių skyrium, kaip dvi savarankiškos tikrovės. Mes esame viena – kūnas ir siela, ir jei negyvensime šia vienybe, turėsime mirti.“

Daugelis dėl mąstymo inertiškumo stokoja malonės ir nepajėgia savo minčių ir širdies pakelti aukščiau regimosios tikrovės. Bet kartais gyvenimo supurtymai – netikėtos ligos ir įvairiausi išbandymai žmonėms duoda tokių stiprų norą naujai pradėti mąstyti, kad pagaliau jie nuolat stengiasi taip naujai gyventi, kaip kasdien mąsto. Popiežius Benediktas XVI bendroje audiencijoje (2006 m. kovo 1 d.) kalbėjo: „Gyvenimo išbandymuose ir kiekviename gundyme pergalės paslaptis išnyra išiklausant į Žodį bei ryžtingai atmetant melą ir blogį. Todėl neatidėliotina vėl klausytis Evangelijos, tiesos žodžio, kad kiekvienas krikščionis stipriau suvoktų jam dovanotą tiesą, kad ja gyventų ir ją liudytų.“

Artėjant Kalėdoms, prieš akis iškyla Nekaltai Pradėtosios – Švč. M. Marijos paveikslas. Nors Ji, pasak katekizmo, „nuo pirmos prasidėjimo akimirkos ypatinga visagalio Dievo malone ir privilegija dėl žmonijos Atpirkėjo Jėzaus Kristaus nuopelnų buvo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės“, bet Jos karališkas dorybių grožis nuolatos augo dėl to, kad Ji visa, ką girdėjo iš Dievo Sūnaus, laikė savo viduje. Pirmiau nei Ji pagimdė savo Sūnų, Joje gimė ir tolydžio augo Dievo žodžio pažinimo išmintis. Švč. M. Marija, kaip ir Jėzus, nebuvo apsaugota nuo įvairių gyvenimo gundymų. Tačiau Ji suprato, kad tik būdama su Jėzumi ir laikydama Jo žodžių išlikis nepriekaištingai tyra ir ištikima Dievui, nes pajėgs nedvejodama atmesti visokį blogį.

Toks Marijos elgesys mūsų morališkai surambėjusioje visuomenėje yra iššūkis ir sąžinės priekaištas daugeliui. Bet todėl ir ateina Kalėdų šventė, kad jai jau dabar ruoštumės: stengtumės vidiniu atsinaujinimu kilti į Dievo Motinos ir šv. Jono Krikštytojo tikėjimo darbų aukštumas, idant būtume palaiminti Jėzaus, kurį stengiamės kasdien ne vien liežuviu mylėti (1 Jn 3, 18).

Bernardinai.lt

www.draugas.org

Klausimus viktorinos dalyviams pateikė ir europarlamentaras V. Landsbergis.

Jaunimas įrodė, kad moka ir gerbia gimtąją kalbą

ALGIS VAŠKEVIČIUS Specialiai „Draugui“ iš Lietuvos

Šių metų pabaigoje, gruodžio 30-ąją sukaks 150 metų nuo lietuvių bendrinės kalbos tėvo Jono Jablonskio (1860–1930) gimimo. Jubiliejiniai renginiai ta proga vyksta Lietuvoje visus metus, o vienas pagrindinių ir gražiausių – kalbos viktorina „Pasakyk savo kraštui myliu“, surengta gruodžio 4-ąją Marijampolėje – mieste, kuriame J. Jablonskis gyveno ir dirbo, kur veikia garsi Rygiškių Jono (pagrindinis J. Jablonskio slapyvardis) gimnazija, prie kurios pastatytas paminklas J. Jablonskiui.

Viktorina, kuri tęsėsi keturias valandas ir padovanojo maždaug 700 žiūrovų daugybę nepamirštamų akimirkų, o svarbiausia – įrodė, kad gimtoji kalba ir gerbiama, ir mylima, buvo filmuojama Lietuvos televizijos, ir vaizdo įrašas bus parodytas prieš kalbos tėvo jubiliejinį gimtadienį dar šį mėnesį. Būtent tokia forma – viktorina, skirta vyresniųjų klasių moksleiviams, ir buvo geriausia, norint parodyti, kad jaunimas kalbą ir gerai moka, ir labai gerbia.

Prieš keturiolika metų Lietuvos televizijoje atsirado savaitinis žaidimas – viktorina „Moki žodį – žinai kelią“, kurią keturis sezonus vedė kalbininkas, dabar Seimo narys, Marijampolėje atstovaujantis daktaras Arvydas Vidžiūnas. Laida buvo labai populiari, mėgstama, žiūrima, pamokanti ir reikalinga. Praėjo dešimt metų, ir nutarta šią gražių sumanymų – gimtajai kalbai skirtą viktoriną bent trumpam atgaivinti ir taip pagerbti J. Jablonskį. Į renginį atvyko visa tuometės laidos kūrybinė grupė.

Šiandien jau sunku net įsivaizduoti, kad dar XX amžiaus pradžioje neturėjome žodžio „mokykla“ – buvo vartojamas žodis nelietuviška galūne „mokslynčia“, taip pat „mokslovė“ ar panašūs, ir tik J. Jablonskis įteisiškai taip dabar visiems įprastą „mokyklą“. Šiuos bei daugybę kitų įdomių faktų žinojo viktorinos dalyviai, kurie po atrankos turų visose Sūduvos krašto mokyklose pateko į finalą. Kartu taip pat varžėsi ir anapus sienos, lietuviškajame Lenkijos Punske gyvenantys licejaus moksleiviai, kalbantys gražia dzūkiška tarme.

Klausimai, pateikti viktorinos dalyviams, buvo ir sunkūs, ir įdomūs, ir kartais juokingi bei skatinantys pasitelkti vaizduotę. Tuos klausimus pateikė ne tik viktorinos vedėjas A.

Vidžiūnas, bet ir labai garsūs Lietuvos žmonės, kreipėsi į moksleivius televizijos pagalba. Pavyzdžiui, europarlamentaras Vytautas Landsbergis moksleivių klausė, kas pirmasis literatūros kūrinyje pavartojo žodžius „Lietuva, mano tėvyne“ (moksleiviai žinojo, kad tą savo poemoje „Ponas Tadas“ padarė poetas Adomas Mickevičius).

Gražų klausimą pateikė ir poetas Justinas Marcinkevičius, domėjęsis, koki slapyvardį dažniausiai naudojo J. Jablonskis. Daugelis žinojo, kad tai buvo jau minėtas Rygiškių Jonas, bet iš viso J. Jablonskis naudojo bene 62 slapyvardžius, ir moksleiviams reikėjo jų įvardyti kuo daugiau. Penkių žmonių komandos vardijo ir Obelaitį, ir Kriaušaitį, ir P. Vaidilą, ir net Moteriškę bei Kirvelis nusmuko ir kitus įdomius garsiojo kalbininko slapyvardžius – jų žinojo bent keliolika.

Moksleiviai net žinojo, koks svarbus įvykis nutiko 1904 metų gruodžio 4-ąją (pasirodė pirmasis lietuviško laikraščio „Vilniaus žinios“ numeris), jie puikiai iš eilės vardijo miestus, kuriuose teko gyventi kalbininkui – tai ne tik įvairūs Lietuvos miestai ir miesteliai, bet ir tuometė Mintauja (dabar – Latvijos miestas Jelgava), ir Estijos sostinė Talinas, tuomet Reveliu vadintas, ir Pskovas, kur jis buvo išsiųstas, ir daug kitų vietų.

Tiesa, į kai kuriuos klausimus net ir gudrus moksleiviai neatsakė – jie nežinojo, ką reiškia žodis „šimtareigis“ („šimtas“), negalėjo įvardyti, apie ką buvo rašoma J. Jablonskio su moksleiviais išverstoje knygelėje „Visuomenės įnamiai“ (atsakinėta, kad apie naminius gyvūnus, bet ten rašoma apie blusas, tarakonus ir kitokius parazitus). Salė plyšo juoku, kai moksleiviai negalėjo pasakyti, kas yra „sugražtai“ (matyt, visi vyresnės kartos žmonės šio žodžio reikšmę puikiai žino) ir atsakinėjo, kad galbūt Kalėdos ar kitos šventės.

Sunkiai sekėsi paaiškinti ir posakio „visą giminę sutraukė“ reikšmę – atsakinėta, jog turima galvoje visos giminės susirinkimas, pavyzdžiui, į laidotuves, o iš tiesų toks pasakymas vartojamas, kai kalbama apie ką nors rūgštaus. Išradinčiai atsakinėjo moksleiviai, paklausti, ką reikia atsakyti į pasveikinimą „Padėk, dieve“ – buvo įvairių variantų, ir išties į šį pasakymą galima atsakyti ir „Pats padėk“.

Nukelta į 11 psl.

„Ambersail” dienoraštis

Nr. 48

Su paskutiniu debesies kraštu sumirga 72, vėjas staigiai sukasi atgal į W ir silpsta. Išlenda saulytė – sveiki.

Tikrai žinau, ko šiame gyvenime nenoriu. Nenoriu čia atsirasti su patogiu, baltos patalynės, orkaičių ir žvakučių prikištu vasarnamio stiliaus laiveliu. Su „Ambersail” čia galiu gyventi.

Tas frontas per mus ritosi parą. Vairuodami sunkiomis sąlygomis, keičiamės kas pusvalandį. Ir kiekvienas gauname po savo škvapą. Tiesa, toks piktas buvo tik pirmasis, kiti pūsčiojo iki 55–60 mazgų. Tai jau pradėjo nebekelti jokių emocijų.

Atidirbi savo, leidiesi į trobelę – ten šilta ir jauku, nusitrauki šlapią šturmę, pasidžiauni pirštines, užkandį, paskaitai laiškus – ir pas mešką. Jei iki kitos vachtos išdžius pirštines – nesvietiška prabanga, jei ne – drėgnos vis tiek geriau nei jokių. Slėgis visą laiką ridenasi žemyn. Artėjame prie Pūtkio centro. Ar spės jis nučiuožti į rytus anksčiau?

Antros paros pabaigoje, jau sutevus, debesų properšoje pasimato išdaviškiška aukštųjų plunksnių juosta – vadinamasis „jet stream”, rodantis aukštutinio vėjo kryptį. Žemės vėjas jau kerta jį iš pietinės pusės – YES! Tai tikras ženklas, kad ciklono centras jau yra į rytus nuo mūsų, reiškia mūsų planas palaimintas. Oras jau pradės gerėti, nuotaika jau pradėjo. Kitą dieną lekiame jau daug linksmiau – daugiau saulėtų valandų. Bangos tvarkingomis gretomis lyg Žirmūnų penkiaaukščiai žygiuoja iš vakarų į rytus.

Naktį jau prisimename sparnuotą frazę „nesugadink dangaus”. Taip sakome, kai, perduodami vachtą, tarp debesų galime parodyti bent vieną žvaigždę. Dabar dar ir helovyniškas mėnulis šaiposi danguje. Važiuojame kaip traukiniu – dieną ar naktį po 47–50 mylių per vachtą, kryptis į „WPT 1” – 10 mylių į šiaurę nuo Diego Ramirez salų grupės – Dreiko sąsiaurio tarp Ramiojo ir Atlanto vartai. Viena nesvetingiausių vietų pasaulyje. Per audrą čia pakliūti pikčiausiam priešui nelinkėčiau. Mes pradėjome artėti dar vakar šviesoje, jau po truputį rimstančiu oru. Bangų plaktuvė išvis nesuvokiama. Bangos aukštos ir trumpos. Čia supranti, kodėl kliperių vairininkams būdavo draudžiama pažvelgti atgal. Kai vairuodamas atsisuki ir pamatai, kas tave vejasi, dvasios ramybės tai tikrai neprieda. Kai nevairuoji – grožis nesvietiškas. Ir žinok, žmogus, ko tu nori.

Pūtkis dar daužėsi ir kaukė, iki paskutinės minutės bandydamas įgrūsti savo 2,000 mylių storumo pilvą į bene 5 kartus siauresnį Dreiką, kol galiausiai išsibarškino dantis į Ugnies Žemės uolas ir gavo galą Patagonijos fiordų labirinte. Įsitvėrė jo uodegos plunksnų, per atsidarantį langą širyt auštant įsmukome ir mes.

Dabar ramiai sau linguojame Dreiko sąsiaurio bangomis, šildomės žemiškos saulės spinduliuose ir jau matome Ugnies Žemės kalnus toluoje.

Kažin, iš kur ore tas cigaro dūmo kvapas?

Simas

59° 03' S, 067° 29' W

2009-02-17 Lietuva pasaulio pakrašty

Vasario 16 d. Horno ragas. Tikrasis pasaulio pakraštys. Nejaukus, nesvetingas, nors žmonių čia ir yra. Ir didžiulė trispalvė ant iškyšulio šlaitų. Šis faktas, įvykis reiškia tikrai du dalykus: Lietuvoje yra žmonių, kurie didžiuojasi savo šalimi, o šalis gali didžiuotis, kad joje tokių žmonių yra.

Iš šalies žvelgiant skamba gal ir patetiškai, bet žinant, kaip gimė „Odisėjos” sumanymas, kam jis skirtas ir kaip jis įgyvendinamas, įkūnijamas, galima tikrai pasidžiaugti, kad noro vienyti, būti kartu dar yra. Nes tai – vertybė. Po visą pasaulį pasklidusiems lietuviams dar kartą susiburti, nepamiršti vieniems kitų – vertybė. Ypač (ar nes), Lietuva jau yra visą tūkstantį metų.

Horno ragas – ypatinga vieta. Tie, kurie šią vietą pasiekė po burėmis, o ne kruizinio laivo gulte, verti ypatingos pagarbos, nes tai tiesiog velnioniškai sunku. O juk reikia prisiminti, kad nuo šios vietos iki daugmaž civilizuoto pasaulio dar plaukti ir plaukti. Ir tada, burinių kliperių laikais, ir dabar. Todėl tie, kurie tai padarė, yra laimėtojai, o ne pralaimėtojai. Ne prieš gamtą – prieš ją laimėti neįmanoma, o prieš save. Dažnai Lietuvoje kaip tik laimėtojiškos galvosenos, požiūrio ir pritrūksta, todėl norisi tikėti, kad trispalvė tokioje vietoje skatins laimėti bei nugalėti visus.

Ir tada bus galima dar kartą prisiminti dabar jau nelabai populiarios poetės žodžius: „Žygiais, o ne žodžiais mes Tėvynę mylim”. Bet jau per daug patetikos. Reikia darbų. Artėja audra. Atrodo, rimta, nes vyrai puolė mažinti bures, taigi, darbų yra. Plaukiame toliau.

Naglis Šulija

Dreiko sąsiauris

55° 48' S, 66° 20' W

9 laipsniai šilumos, protarpiais lietus, pakeliui į namus.

2009-02-18 Horno vandenys rodo tikrąjį veidą

„Tūkstantmečio odisėjos” VI etapo įgulai apiplaukiant Horno ragą sąlygos nebuvo ypač sudėtingos. Dėl kokių priežasčių Senis buvo mums palankus, galima tikrai nujauti, tačiau jis tikrai buvo palankus. Tie santykinai ramūs orai truko visai neilgai – tik tiek, kiek reikėjo mūsų misijai atlikti. Po to vėjas pakilo toks, kad neilgai trukus teko nuleisti abi mūsų didžiąsias bures ir iškėlėme oranžines, audrines. Matyt, Senis nusprendė, jog dovanos baigtos ir reikia buriuotojus supažindinti su įprastomis šiems vandenims sąlygomis. Ir supažindino. Kai kurie veido spalvą atgavo jau tik artėjant prie Magelano sąsiaurio bei Falkland salų.

Aprimus orui, prisėdau rašyti. Dar Ušuajuje norėjau papasakoti apie pasaulio pakraštį ir turistinį versliuką, o po Horno šitas noras tikrai sustiprėjo. Ušuajuje galima daug kur išvysti skelbimus „Welcome to the end of the world” ar kažką panašaus. Ir žmonės važiuoja.

Bus daugiau.

Dantų gydytojai

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių
bei kitų skausmų gydymas

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

ŠVEDŲ PROFESORIUS: GALBŪT LAIKAS NUSTOTI KALTINTI SOVIETMETĮ

Atkelta iš 3 psl. Kitų ar kitokių atmetimas visuomenėje, skirtųjų išryškėjimas tarp visuomenės grupių ir išaugę prietarai vadinamųjų autsailerių atžvilgiu yra visuomenei žalinga problema. Aš labai bijau (ir, beje, tai pastebima ne tik Lietuvoje, bet ir visoje Europoje) vis labiau plintančios antrosios pasitraukimo formos – atsiribojimo nuo dalyvavimo politiniame ir visuomeniniame gyvenime bei apsisprendimo ieškoti siauros tapatybės rėmų, kurie tikrai neatitinka šiuolaikinio pasaulio esmės.

– Didėjančią emigraciją Jūs siejate su ekonomine krize, tačiau ji buvo pakankamai didelė ir tuomet, kai Lietuvoje apie jokią krizę nekalbėta. Kaip manote, galbūt tai mentaliteto klausimas, kad lietuviai vis ieško, kur galėtų būti geriau?

– Nuo 1990 m. iš Lietuvos išvyko šimtai tūkstančių lietuvių, tačiau kas skiria tuometinę emigraciją nuo dabartinės, tas mato, jog tuomet išvyko turintieji vilčių – žmonės, ieškoję geresnio gyvenimo, aukštesnių atlyginimų, žmonės, kurie tikėjosi užsidirbti pinigų ir galbūt grįžti į Lietuvą. Dabartinė emigracija yra desperatiška, rodanti, jog žmonės pasiduoda. Kaip prezidentas Valdas Adamkus teigė dar praėjusį mėnesį, jie negrįš, nes nutarė trauktis. Jie nemato ateities šalyje, kuri yra valdoma siauro elito, tarnaujančio savo interesams.

– Dabartinis Lietuvos minis-

tras pirmininkas dažnai kalba, kad lietuviams trūksta pasitikėjimo savimi, tikėjimo šalies ateitimi bei ambicijos – esą sveikas optimizmas paskatintų stengtis dėl savo šalies ateities, o pastangos netruktų duoti savo vaisių: valstybė galėtų tapti pajėgi varžytis, moderni, nebijanti globalių iššūkių, o plūstant užsienio investicijoms ir kuriantis darbo vietoms – grįžtų ir emigrantai. Ką apie tai manote? Ar patikėtumėte tokia vizija?

– Geriau pažvelkime į ekonominius spėjimus. Lietuva ką tik pradėjo rodyti ekonomikos atsigavimo požymius, bet atsispausiant ekonomikai po krizės bendrasis vidaus produktas niekada neaugs taip, kaip augo anksčiau. Pirmasis dalykas, kurį pasakysiu ponui A. Kubiliui, yra tas, kad visų autoritetingų institucijų nuomonės rodo, jog atsigavimas bus lėtas ir skausmingas. Antras dalykas, net jeigu atsigavimas bus kiek labiau pastebimas, jis vis tiek nevyks iškart. Todėl šalyje kurį laiką vis tiek bus daug bedarbių, darbo sąlygos bus prastos, o darbdaviai spaus darbuotojus – tai reiškia, kad gyvenimas bendrąja prasme neatpirks įdėtų pastangų. Aš nesu tikras, kiek žmonių norės grįžti, jeigu jie jau nusprendė išvykti ir susirado ką nors geriau svetur.

Sutrumpinta

Delfi.lt

Eglė Samoškaitė – Lietuvos internetinio dienraščio Delfi.lt žurnalistė, rašanti politikos temomis.

Zarasiškių klubas, Chicago, IL, atsiuntė „Draugo” leidybai paremti 100 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų dosnią paramą.

Šakių klubas, Chicago, IL, paaukojo mūsų dienraščiui 100 dol. auką. Esame labai dėkingi kad remiate lietuvišką spaudą. Kiekviena Jūsų parama „Draugui” gyvybiškai svarbi.

Suvalkiečių draugija, Chicago, IL, atsiuntė dosnią 100 dol. auką „Draugo” leidybai paremti. Nuoširdžiai Jums dėkojame, kad mus remiate.

Lemonto Maironio lituanistinėje mokykloje

Ketvirtokai stebi, kaip tautines juostas audžia Ramunė Kubiliūtė ir Rūta Šmulkštienė. Iš kairės: mokytoja Loreta Lagunavičienė, Žiba Kisieliūtė, Odetė Garmutė, Ramunė Kubiliūtė, Karolis Žinis, Samantha McWilliams, Urtė Zakaruskaitė, Teofilis Palubinskas, Gilius Aleksa, Benas Blaškevičius, Laurynas Masiulis ir Rūta Šmulkštienė.

Audronė Tamulienė pasakoja, kaip audžiamos lietuviškos tautinės juostos. Iš kairės: Lukas Rainis, Karolina Ulinskaitė, Odetė Garmutė, Monika Deksnytė, audėja Audronė Tamulienė, mokytojos padėjėja Vaiva Lagunavičiūtė, Karolis Žinis, viešnia iš Indianapolio lituanistinės mokyklos Samantha Spellacy ir Goda Vertelkaitė.

Ketvirtos B klasės mergaitės po tautinių šokių pamokos: (iš kairės) Monika Deksnytė, Urtė Zakaruskaitė, Samantha McWilliams, Ieva Skeberdytė, viešnia iš Indianapolio lituanistinės mokyklos Samantha Spellacy (Noreikaitė). Antroje eilėje: Goda Vertelkaitė, Karolina Ulinskaitė, mokytojos padėjėja Vaiva Lagunavičiūtė.

Maironio lituanistinės mokyklos padėjėjai, visi mokyklos jubiliejinio 2009-ųjų metų abiturientai: (iš kairės) Vaiva Lagunavičiūtė, Tadas Juodwalis, Marija Žimkutė ir Rima Lintakaitė.

Rudens šalnos jau seniai nuskabė puikiausius vasaros žiedus, žvabūnų vėjai išžarstė auksaspalvius lapus ir visa gamta susikaupė ir pasiruošė žiemai. Mūsų vaikai ir jaunimas – gražiausi lietuvių išeivijos žiedai – tęsdami tėvų ir senelių tradicijas, suvažiavę iš tolimų priemiesčių (ir net iš gretimų valstijų!) savo šeštadienį rytus praleidžia lituanistinių mokyklų klasėse.

Maironio lituanistinė mokykla (Lemont, IL) šiais metais sukviėtė rekordinį būrį mokinių. Šiomet mūsų mokyklą lanko per penkis šimtus mokinių, juos moko šešiasdešimt penki pasišventę mokytojai ir padėjėjai, vadovaujami naujos ir energingos direktorės Svajonės Kerelytės. Ypač malonu tarp mokytojų ir padėjėjų matyti daug jaunų veidų ir beveik visi jie – buvę Maironio mokyklos abiturientai, kurie šioje mokykloje įgytas žinias perduoda ateinančių kartų moksleiviams. Neįmanoma nepaminėti išradingo ir gyvybingo tėvų komiteto, kuris tapo neatskiriama mūsų mokyklos dalis.

Didžiausia Maironio mokyklos dalis – pradinė mokykla – vargiai besutelpanti į erdvas Pasaulio lietuvių centro patalpas. Vien ketvirtąsias klases šiemet lanko 46 mokiniai, kurie kas šeštadienį mokosi skaitymo, gramatikos, istorijos, geografijos, tėvynės ir aplinkos pažinimo. Per šias pamokas jie ne tik susipažįsta su linksniavimu, asmenavimu, taisyklinga rašyba, bet sužino daug apie Lietuvos gamtą, šventes, tradicijas, garsią Lietuvos senovę ir dabartinę laisvą Lietuvą. Be šių pamokų, ketvirtokai mokosi tikybos, dainavimo ir tautinių šokių. Visa tai tikrai jiems padės ateityje tapti visapusiškai išsilavinusiais lietuviškos visuomenės nariais.

Šie mokslo metai jau įpusėjo, ir mes, ketvirtokai, daug atlikome: dalyvavome mokslo metų atidarymo šventėje, mokėmės apie Lietuvos gamtą, medžius bei tuo pačiu aplankėme (ir palaistėme) mokyklos 50-mečio jubiliejui pasodintą ažuoliuką, atlikome daugybę gramatikos pratimų bei rašėme daug diktantų. Mes

daug sužinojome apie Lietuvos istoriją, baltus, lietuvių dievus bei tautinius drabužius ir lietuviškus amatus (o ypač – audimą!), susikaupe ir pasimeldėme už mirusiųjų per Vėlines.

Šiuo metu ketvirtokai kartu su visa mokykla ruošiasi Kalėdų eglutei, kuri vyks gruodžio 18 dieną.

Šiais mokslo metais mūsų klases mokinių laukia daugybė namų darbų, įvairių projektų, užduočių ir švenčių. Iš mokinių tėvelių prašome didelės kantrybės bei pasišventimo vežiojant savo atžalas į lituanistinę mokyklą ir kviečiame prisidėti prie mokyklos veiklos, nes lietuviška mokykla – neatskiriama mūsų kultūrinio gyvenimo dalis.

Loreta Lagunavičienė
Maironio lituanistinės mokyklos
4B klasės mokytoja

Ketvirtokai aplankė ir palaistė sausros išdžiovintą ažuoliuką, kuris buvo pasodintas pernai, pažymint mokyklos 50 metų jubiliejų. Ažuoliuką laisto Žiba Kisieliūtė, Odetė Garmutė ir mokytojos padėjėja Vaiva Lagunavičiūtė.

Ketvirtos B klasės mokiniai per aplinkos pažinimo pamoką Dailės muziejuje su audėjomis, kurios juos supažindino su audimo menu. Iš kairės: Oskaras Patašius, Teofilis Palubinskas, Gilius Aleksa, Žiba Kisieliūtė, Samantha McWilliams, Ieva Skeberdytė, Odetė Garmutė. Antroje eilėje: Karolina Ulinskaitė, Lukas Rainis, Benas Blaškevičius, Karolis Čibirka, Urtė Zakaruskaitė, Monika Deksnytė, Laurynas Masiulis, Goda Vertelkaitė, Samantha Spellacy. Paskutinėje eilėje: mokytojos padėjėja Vaiva Lagunavičiūtė, Rugilė Šlapkauskienė, Audronė Tamulienė, Rūta Šmulkštienė ir Ramunė Kubiliūtė.

Vaivos Lagunavičiūtės ir Loretos Lagunavičienės nuotraukos

A. a. D. Petrutytės veikla pasiekė trečiąją lietuvių kartą

**MARYTĖ KUCINIENĖ
VILIJĄ GARBONKIENĖ**

Amerikos lietuvių Montessori draugijos (ALMD), 1958 metais įkurtos a. a. Domicelės Petrutytės, veikla jau pasiekė trečiąją kartą – „Žiburėlį“. ALMD išlaikoma montesorinė mokyklėlė „Žiburėlis“ (Lemont, IL) yra vienintelė tokia už Lietuvos ribų, kur vaikučiai auga montesorinėje aplinkoje, kuria apsupti kūrybingos ir prasmingos veiklos, lietuviškos kultūros ir papročių, kur imlūs protai išsivina ir tobulina lietuvių kalbą. Čia žinių apie mažojo vaiko pažinimą ir montesorinį auklėjimą pasisemia ir tėveliai.

A. a. Domicelė Petrutytė gimė 1913 m. vasario 13 d. Mišėnų kaime, Plungės valsčiuje. 1930 m. baigė

Plungės realinę gimnaziją. 1932 m. įstojo į Pranciškonų vienuolyną, kur įgijo mokytojos cenzą. 1934 m. baigė tarptautinius Marija Montessori kursus Ničioje, Prancūzijoje ir įgijo ikimokyklinio amžiaus vaikų įstaigos darbuotojos specialybę. 1934–1937 m. dirbo Marijos Varnienės įkurtuose privačiuose Vaikų nameliuose Kaune. 1939 m. Domicelė lankė kursus ir praktikavosi pradinėje Montessori mokykloje Larene, Olandijoje, nuo 1937 iki 1940 m. dirbo kaip pirmosios Montessori pradžios mokyklos mokytoja Lietuvoje. Nuo 1940 iki 1944 m. Domicelė dirbo vaikų darželio auklėtoja. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją ir Revensburgo pabėgėlių stovykloje kartu su dabar jau a. a. Varniene įkūrė montesorinio auklėjimo Vaikų namelius.

Domicelė Petrutytė, prof. Adomas Varnas ir Marija Varnienė.

Ritos Janz nuotr.

Švenčiant Domicelės Petrutytės 95-ąją gimtadienį: Rolanda Varnauskienė („Žiburėlio“ mokytoja), Marytė Kucinienė, a. a. Domicelė Petrutytė, Žibutė Mačiulienė („Žiburėlio“ direktorė) ir Rita Janz. **Marytės Kucinienės nuotr.**

1949 m. atvykusi į JAV, Čikagą, Domicelė su Varniene ir prof. Adomu Varnu dirbo gamykloje, bet širdyje troško montesorinio auklėjimo darbo su vaikučiais, kurie buvo ir liko jos lietuviybės išlaikymo viltimi. 1958 m. ji įsteigė Amerikos lietuvių Montessori draugiją ir buvo jos pirmininke. Tuo metu visoje Amerikoje atgimė montesorinis auklėjimas. Petrutytė ir Varnienė atsisakė kasdieninio darbo ir savo namuose sukūrė montesoriską aplinką – su mažais staliukais, kėdutėmis, auklėjimo priemonėmis, kas rodė pagarbą ir meilę mažiesiems. Visa tai pavadino „Židinėliu“. „Židinėlis“ tapo ir Motinų centru, iš kurio išaugo ALMD ir pirmosios lietuviškos – Montessori auklėtojos.

1963 m. Stasė Vaišvilienė (baigusi Montessori kursus Greenwich, CO) kartu su dr. L. ir I. Kriaučeliūnais ir ALMD Marquette Park rajone, Čikagoje, įsteigė Vaikų namelius, vėliau pavadintus Kriaučeliūnų vardo vaikų nameliais. Tais metais užsidarė „Židinėlis“, bet 1966 m. Domicelės ir tėvų pastangomis „Židinėlis“ su lituanistine (šeštadienine) mokykla buvo vėl atidarytas naujame pastate – Varnas Montessori Center 59 gatvėje, Čikagos pietvakariuose. Šis centras buvo pavadintas prof. Adomo

ir Marijos Varnų atminimui dar jiems būnant gyviems. Jie taip pat buvo ALMD steigėjai bei montesorinio auklėjimo pradininkai.

1969–1971 m. Domicelė vadovavo Vaikų nameliams Marquette Park ir daug metų išdirbo Montessori auklėtoja Wilmette ir Oak Park Montessori mokyklose. Ji daugelį metų buvo pagrindinė Montessori kursų dėstytoja MECA Seton, kur kursus baigė ne vienas Amerikos ir Lietuvos auklėtojas. MECA Seton kursų vedėja Celma Perry skyrė lietuviškas, ypač auklėtojoms iš Lietuvos, stipendijas.

A. a. Domicelės Petrutytės montesorinė veikla buvo labai įvertinta čia, Amerikoje, ir Lietuvoje. Ji parašė knygas: „More than Sandpaper Letters: Montessori in the Home“ (1969), „Vaikas – Dievo dovana“ (išleista Lietuvoje 1994 m.). Buvo ALMD ir Lietuvos Montessori asociacijos garbės narė. 1966 m. apdovanojta Josephnum Education Award medaliu, 1984 m. ir 1986 m. Amerikos Montessori draugijos žymenimis.

Norintys sužinoti daugiau apie ALMD, mokyklėlę „Žiburėlis“ arba montesoriską auklėjimą apsilankykite interneto svetainėje www.ziburelis.org arba rašykite el. paštu: almd@ziburelis.org

Jaunimas įrodė, kad moka ir gerbia gimtąją kalbą

Atkelta iš 8 psl.

Iš šešių viktorinoje dalyvavusių komandų trys pateko į paskutinįjį ratą, kur vyko itin aktyvi kova. Prizas, dėl kurio varžėsi moksleiviai, buvo ištis puikus – kelionė į Šveicariją lietuvių rašytojų takais. Šioje šalyje lankėsi, gyveno, dirbo daug lietuvių rašytojų – Maironis, Jonas Biliūnas, Šatrijos Ragana, Vincas Mykolaitis-Putinas, Balys Sruoga, Salomėja Nėris, iš naujųjų laikų – Marcelijus Martinaitis, Sigitas Geda, Jurgis Kunčinas.

Paskutinėje kovoje moksleiviai skaičiavo ir atidžiai taisė kalbos klaidas, tokias kaip „du tūkstantis dešimtieji metai“ ir „ant kiek svarbus“ bei kitas. Jiems taip pat teko atsakyti, iš kur į lietuvių kalbą atėjo tokie žodžiai kaip „lama“, „oazė“, „bumerangas“, „bananas“ ar „moskitas“. Daugelis galvojo, kad „šokolada“ mums dovanojo prancūzai, o pasirodo, Meksikos indėnai. Niekas nepasakė teisingai, iš kokios kalbos turime „gramatiką“ – moksleiviai buvo įsitikinę, kad iš lotynų, o pasiro-

do, kad iš graikų.

Ketrios viktorinos valandos prabėgo labai greitai, jas gražiomis lietuviškomis dainomis papuošė atlikėjai Rosita Čivilytė, Stano, Lina Joy, grupė „Studentės“, „Pikaso“ ir kiti. Viktoriną laimėjo ir į Šveicariją keliaus penki Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijos moksleiviai. Po renginio A. Vidžiūnas sakė, kad viktoriną vesti buvo nelengva, nes moksleiviai stebino ir puikia reakcija, ir nuovokumu, ir šmaikštumu bei išradingumu sukantis iš sudėtingų padėčių.

Valstybinės lietuvių kalbos komisijos pirmininkė Irena Smetonienė taip pat negailėjo pagyrų viktorinos rengėjams, žavėjosi Sūduvos krašto moksleivių žiniomis, džiaugėsi, kad lietuvių kalba tarp jaunimo, nors ir neišvengianti įvairaus žargono, yra mėgstama ir gerbiama, ir jai tikrai negresia joks išnykimas. Ji sakė, kad panašūs gimtajai kalbai skirti renginiai vyksta ir kitose Lietuvos vietose, neseniai duoklė kalbai atiduota Rietave, kituose miestuose. Lietuvių

bendrinės kalbos tėvas J. Jablonskis, kurio jubiliejų minime ir kuriam esame dėkingi už daugybę gražių lietuviškų žodžių, šiandien tikrai būtų

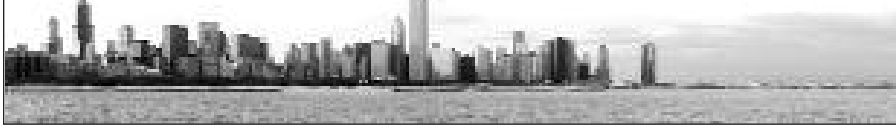
patenkintas, girdėdamas, kad lietuvių kalba išliko ir kad ji gerbiama bei puoselėjama.

Moksleiviai parodė puikias lietuvių kalbos žinias.

A. Vaškevičiaus nuotr.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆ **Mieliems skaitytojams pranešame**, kad puikus 2011 metų „Draugo“ kalendorius yra išsiųstas visiems dienraščio prenumeratoriams. Dėkojame visiems prenumeruojantiems „Draugą“.

◆ **„Seklyčioje“ trečiadienį, gruodžio 15 d.**, 2 val. p. p. tradicinėje popietėje dalyvaus Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provincijolas kun. dr. Gintaras Vitkus, SJ. Provincijolas kalbės apie Lietuvos jaunimo ir vyresniųjų problemas. Yra visi kviečiami atvykti ir pasidalinti mintimis su provincijolu bei pabendrauti adventinio laikotarpio metu. Po programos bus galima pasivaikinti „Seklyčios“ maistu.

◆ **Socialinių reikalų skyrius Lemonte maloniai kviečia** gruodžio 16 d., ketvirtadienį, 1 val. p. p. atvykti į popietę tema „1941-ųjų metų birželio įvykių vertinimas“. Matysime ištraukas iš Lietuvoje statomo filmo „Pavergtųjų sukilimas“, susitiksite su šio filmo kūrėjais. Popietę vyks PLC skaitykloje, šalia Bočių menės.

◆ **Gruodžio 16 ir 20 d. 6:30 val. v.** Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje vyks Susitaikymo (išpažinties) sakramento bendruomeninės apeigos.

◆ **Gruodžio 24 d. Bernelių Mišios** Brighton Park Šv. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje bus atnašaujamos 7 val. v. Jas aukos kun. Jaunius Kelpšas ir kun. dr. Kęstutis Trimakas. Prieš Mišias choras ir solistai giedos Kalėdų giesmes.

◆ **Visus nuoširdžiai kviečiame į PLC moterų renginių komiteto** ruošiamas Kūčias, kurios vyks sekmadienį, gruodžio 19 d., 12:30 val. p. p., Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Kaip ir kiekvienais metais moterys visus atvykusius vaišins pačių paruoštais tradiciniais Kūčių patiekalais. Norinčius užsisakyti stalus prašome skambinti į PLC raštinę tel. 630-257-8787.

◆ **Kūčių vakarą, gruodžio 24 d., 7 val. v.** Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija rengia šventinę Kūčių vakarienę. Kviečiame visus, kurie šia gražia proga norėtų šeimyniškai, drauge su kitais susiburti prie vieno stalo PLC didžiosios salės vakarinėje dalyje. Visų laukiame. Registruotis iki gruodžio 21 d. pas misijos seselę Laimutę tel. 630-243-1070, el. paštu: ses.laimute@yahoo.com arba misijos raštinėje. Auka: suaugusiems – 20 dol., 12 m. ir vyr. moksleiviams – 10 dol., vaikams nuo 5 iki 11 m. – 5 dol. Nurodykite savo vardą, pavardę, telefono numerį, pašto adresą ir dalyvausiančių žmonių skaičių. Čekį rašyti: „Blessed Jurgis Matulaitis Mission“ vardu (for: Kūčių vakarienė).

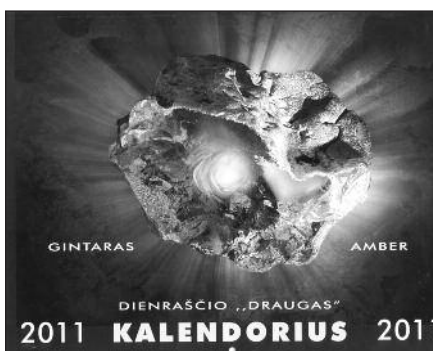
IŠ ARTI IR TOLI...

◆ **„Gintarinių šaknų“ klubo** ruošiamos Kūčios vyks gruodžio 14 d. nuo 7 val. v. iki 9 val. v. Lietuvių namų kultūros centre. Visi nariai/ės atsineša Kūčių patiekalą.

◆ **Pagal seną lietuvišką tradiciją** maloniai kviečiame susirinkti Kūčioms gruodžio 19 d., sekmadienį, 3 val. p. p. Waterbury Šv. Juozapo parapijos centre, 41 John St., Waterbury, CT 06708. Daugiau informacijos suteiks apylinkės pirmininkė Laima Reiss (tel. 203-550-4092) arba jos pavaduotoja Lina Balsi (tel. 203-241-3695).

◆ **Kalėdinį koncertą dainininkės** Irena Ašakaitė ir Rūta Morozovaitė surengs gruodžio 26 d., sekmadienį, Lietuvių namuose, 851 Hollins S., Baltimore, MD 20010.

◆ **Sausio 1 d. minima Švč. Mergelės Marija, Dievo Gimdytoja** (katalikams privaloma šventė). Tą dieną šv. Mišios Palaimintojo Jurgio Matulaičio bus aukojamos – 9 val. r., 11 val. r. ir 7 val. v.

„Draugo“ knygynelyje galite įsigyti **kalėdaičių ir nusipirkti Kalėdinių atvirukų**. Graži kalėdinė dovana – **2011 metų kalendorius**. (Kaina – 7 dol.).

Prieš perkant prašome pasikambinti administracijai tel. 773-585-9500.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMO PARAPIJA

6812 South Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629
Tel.: 773-776-4600; Fax: 773-776-0677

Mišių tvarkaraštis švenčių dienomis

Gruodžio 24 d., penktadienis – Kūčių diena (5 val. p. p. šv. Mišios anglų kalba; 10 val. v. **Bernelių mišios** lietuvių kalba).

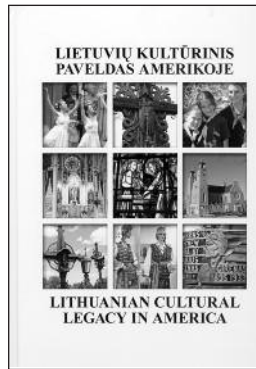
Gruodžio 25 d., šeštadienis – Kalėdos (9 val. r. šv. Mišios anglų kalba; 10:30 val. r. šv. Mišios lietuvių kalba).

Gruodžio 26 d., sekmadienis – 9 val. r. šv. Mišios anglų kalba; 10:30 val. r. šv. Mišios lietuvių kalba; 12:15 val. p. p. šv. Mišios anglų kalba.

Gruodžio 31 d., penktadienis – 7:30 val. r. šv. Mišios anglų ir lietuvių kalbomis.

Sausio 1 d., 2011 m., šeštadienis – 4 val. p. p. šv. Mišios lietuvių kalba.

Sausio 2 d., 2011 m., sekmadienis – 9 val. r. šv. Mišios anglų kalba; 10:30 val. r. šv. Mišios lietuvių kalba; 12:15 val. p. p. šv. Mišios anglų kalba.

„Lietuvių kultūrinis paveldas Amerikoje“, 224 puslapių, daugiau nei 350 spalvotų nuotraukų, kietų viršelių fotoalbumas aprašo ir iliustruoja Amerikos lietuvių kultūrinius pasiekimus Amerikoje. Tai puiki Kalėdinė dovana giminaičiams ir draugams Amerikoje ir Lietuvoje. Kaina \$40.00, o su persiuntimu \$50.00. Knygą galite nusipirkti Čikagos „Lietuvėlėje“, dienraščio „Draugas“ krautuvėlyje arba užsisakyti, parašydami \$50.00 čekį: LAC Inc., Cultural Affairs Council, 15100 Interlachen Dr., Suite 526, Silver Spring, MD 20906. Fotoalbumą taip pat galite užsisakyti per Amazon.com

Jaunimo centro kavinėje gruodžio 17 d., penktadienį, 7:30 val. v. vyks vienintelis atsisveikinimo su Čikaga koncertas.

Gera žinoma ir pamėgtas dainas dainuos ansamblio „Broliai Aliukai“ atlikėjas ir dainų autorius **Kęstutis Kazakevičius** ir **Loreta Karsokienė**. Veiks baras, bus saugomos mašinos. Galėsite įsigyti **Ritos Skeberdienės** papuošalų. Bilietus užsisakyti galite tel. 708-691-7098 arba tel. 708-668-8532.

Kęstutis Kazakevičius

Čikagos liuanistinėje mokykloje mokiniai ruošiasi Kalėdoms. Šiais metais mokiniai nutarė savo draugus pasveikinti savo darbo atvirukais. Jau antra savaitė Jaunimo centro foje sienos papuoštos virtine mokinių sukurtų atvirukų. Stebina ne tik atvirukų gausa, bet ir vaikų išmonė bei talentas juos kuriant. Dėkojame mokytojoms ir šio renginio sumanytojai Audronei Sidaugienei. Jei kas dar nematėte mokinių darbėlių, mielai kviečiame ateiti į Jaunimo centrą, tikrai nenusivilsite.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Savo draugus, gimines, pažįstamus artėjančių Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų proga galite pasveikinti per dienraštį „Draugas“. Sveikinimo kaina – 25 dol.

Laiškus su sveikinimo tekstu siųskite „Draugo“ administracijai, 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629. Tel. pasiteiravimui 773-585-9500.

KOKIAS DOVANAS PIRKSIME KALĖDOMS?

Artėjant Kalėdoms dažnas sukame galvas, ką padovanoti savo draugams ar pažįstamiems, kurie dar neskaito vienintelio dienraščio išėivijoje „Draugas“? Šiais laikais toks laikraštis nėra per brangus, bet jame pateikiama informacija ir žinios yra tokios, kokių neradite kituose laikraščiuose.

Kas naujai užsiprenumeruos ar dovanų užprenumeruos „Draugą“ prieš Kalėdas, gaus dovanų ypač gražų 2011 metų kalendorių „Gintaras“.

„DRAUGO“ KAINORAŠTIS:

JAV metams \$150.00

1/2 metų \$80.00

KANADOJE (USD):

metams \$390.00

1/2 metų \$210.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV metams \$95.00

Kanadoje (USD) metams \$150.00

El. paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Tel. 773-585-9500

„Draugo“ adresas: 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629